

Lovforslag nr. L 32. Fremsat den 8. oktober 1986 af justitsministeren (Ninn-Hansen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om private registre m.v. og lov om offentlige myndigheders registre

§ 1

I lov nr. 293 af 8. juni 1978 om private registre foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »kapitel 2 og 3« til: »kapitel 2, 2 a, 2 b og 3«.

2. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Loven omfatter ikke registrering, der alene finder sted til brug for personalhistoriske undersøgelser eller udgivelse af almindelige opslagsværker.«

3. I § 2 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Loven omfatter endvidere ikke registrering, der alene finder sted til videnskabelige eller statistiske formål. Registrering til disse formål af oplysninger som nævnt i § 3, stk. 2, må dog kun ske efter forudgående anmeldelse til registertilsynet. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for registeret til beskyttelse af de registreredes privatliv, herunder om samtykke fra den registrerede, om sletning og ajourføring af oplysninger samt om sikkerhedsforanstaltninger mod, at registeret misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.«

4. § 3, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler o.lign. må

ikke registreres, medmindre dette følger af anden lovgivning.«

5. I § 3 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Registre, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og som indeholder oplysninger som nævnt i stk. 2, må kun oprettes efter forudgående anmeldelse til registertilsynet. Dette gælder dog ikke, for så vidt angår registre, der føres af foreninger o.lign., i det omfang registeret alene omfatter oplysninger om foreningens medlemmer.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet undtage bestemte typer registre som nævnt i stk. 3 fra anmeldelsespligten.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 5-7.

6. I stk. 4, der bliver stk. 6, ændres »stk. 3« til: »stk. 5«.

7. § 4, stk. 1, affattes således:

»Registrerede oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler o.lign. må ikke videregives uden samtykke fra den registrerede eller den, der handler på dennes vegne, medmindre dette følger af anden lovgivning.«

F.t.l. vedr. private registre m.v.

8. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Samkøring af forskellige virksomheders registre, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og som indeholder oplysninger som nævnt i stk. 1, må ikke finde sted.

Stk. 3. Registertilsynet kan dog i særlige tilfælde give tilladelse til samkøring som nævnt i stk. 2. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelsen, herunder vilkår for anvendelsen af de oplysninger, der fremkommer ved samkøringen.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 4-5, og i stk. 3, der bliver stk. 5, ændres i 1. pkt. »stk. 2« til: »stk. 4«.

9. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Virksomheder må ikke videregive registrerede oplysninger om forbrugere til andre virksomheder til brug ved markedsføring.

Stk. 2. Videregivelse som nævnt i stk. 1 kan dog ske, når betingelserne i § 4 er opfyldt, og den virksomhed, som ønsker at videregive oplysningerne, ved kundeforholdets begyndelse eller på et senere tidspunkt har givet den registrerede tydelig skriftlig meddelelse om, at videregivelse kan finde sted, og den registrerede ikke skriftligt har gjort indsigelse imod videregivelsen.

Stk. 3. Meddelelse som nævnt i stk. 2 skal indeholde oplysning om adgangen til skriftligt at gøre indsigelse mod videregivelsen.«

10. Efter § 7 indsættes:

»Kapitel 2 a.

Registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv.

§ 7 a. Hvor der ved registerets førelse gøres brug af elektronisk databehandling, skal virksomheden m.v. på begæring fra en person give denne meddelelse om, hvad der er registreret om den pågældende.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv. Gør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af oplysningerne, skal den registrerede gøres bekendt med de øvrige oplysninger.

Stk. 3. En person, der har fået meddelelse efter stk. 1, har ikke krav på ny meddelelse før 12 måneder efter sidste meddelelse, medmindre den pågældende kan godtgøre en særlig interesse heri.

§ 7 b. Virksomheder m.v. skal på begæring give meddelelse som nævnt i § 7 a, stk. 1, skriftligt.

Stk. 2. Ved registre, der indeholder oplysninger om helbredsforhold, kan meddelelse gives i form af en mundtlig underretning, når væsentlige hensyn til den registrerede taler herfor.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om betaling for skriftlige meddelelser.

§ 7 c. Virksomheder m.v. skal snarest besvare begæringer som nævnt i § 7 a, stk. 1. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal virksomheden skriftligt underrette den pågældende om grunden hertil.

Stk. 2. Afslår virksomheden m.v. den registreredes begæring efter § 7 a, stk. 1, jfr. stk. 2, skal virksomheden samtidig oplyse den registrerede om adgangen til at indbringe spørgsmålet for registertilsynet.

§ 7 d. Afgørelser om retten til at få meddelt oplysninger efter bestemmelserne i §§ 7 a, 7 b, og 7 c kan indbringes for registertilsynet.

§ 7 e. Bestemmelserne i §§ 7 a-d gælder, uanset om registeret underkastes elektronisk databehandling i udlandet.«

11. Efter § 7 e indsættes:

»Kapitel 2 b.

Registrering af telefonnumre.

§ 7 f. I virksomheder m.v. må der ikke foretages automatisk registrering af hvilke telefonnumre, der er foretaget opkald til fra virksomhedens telefoner. Registrering må dog ske efter forudgående tilladelse fra registertilsynet i tilfælde, hvor afgørende hensyn til private eller offentlige interesser taler herfor. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelse.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke, hvis andet følger af lov eller for de koncessionerede telefonselskabers registrering af,

til hvilke telefonnumre der er foretaget opkald, til eget brug med henblik på opkrævning af betaling eller til brug ved teknisk kontrol.«

12. I § 12 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Summariske oplysninger om skyldforhold må kun videregives, hvis oplysningerne hidrører fra Statstidende, eller oplysningerne vedrører skyldforhold til samme kreditor på mere end 500 kr., og kreditor har erhvervet den registreredes skriftlige erkendelse af en forfalden gæld eller har foretaget retslige skridt imod den pågældende.

Stk. 4. Videregivelse af summariske oplysninger om enkeltpersoners skyldforhold må kun ske på en sådan måde, at oplysningerne ikke kan danne grundlag for vurderingen af økonomisk soliditet og kreditværdighed for andre end de pågældende enkeltpersoner.«

13. § 17, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler o.lign. må ikke registreres.«

14. I § 22, stk. 3, ændres »§ 3, stk. 3« til: »§ 3, stk. 5«, og »§ 3, stk. 5« til: »§ 3, stk. 7«.

15. I § 23 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Tilsynet kan i særlige tilfælde pålægge en virksomhed m.v. at slette oplysninger, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

16. § 27, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»overtræder § 2, stk. 3, § 3, stk. 2, 3 og 5, § 4, stk. 1, 2 og 4, § 4 a, § 5, stk. 2, 2. pkt., § 6, § 7 a, § 7 b, stk. 1–2, § 7 c, § 7 f, §§ 8 og 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, 2 og 4, §§ 12–14, § 15, stk. 1, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, §§ 16–20 og § 21, stk. 1 og 2.«

17. I § 27, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 5, stk. 1,«: »§ 7 d«.

18. I § 27, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »tilsidesætter«: »vilkår som nævnt i § 2, stk. 3, 3. pkt., eller«.

19. I § 28 ændres »§ 3, stk. 3« til: »§ 3, stk. 5«.

§ 2

I lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at loven helt eller delvis skal gælde for registre, der føres for nærmere angivne selskaber, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning. Det gælder dog kun, hvis udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, eller i det omfang de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelser på statens eller en kommunes vegne. Vedkommende minister fastsætter forskrifter for registeret i overensstemmelse med reglerne i §§ 4 og 5.«

2. I § 8 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet fastsætte, at bestemte typer af registre undtages fra bestemmelse i § 4, stk. 2 og 3, jfr. § 5, § 6, stk. 2–4, samt § 7, stk. 1–3.

Stk. 4. Registertilsynet kan tillade, at der uanset bestemmelserne i § 4, stk. 2, § 6, stk. 2, og § 7, stk. 1, ikke skal fastsættes forskrifter for et bestemt register, når dette efter registerets karakter må anses for ubetænkeligt.«

3. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der må ikke registreres oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige. Andre oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler o.lign. må ikke regi-

streres, medmindre dette er nødvendigt for varetagelse af registerets opgaver.«

4. § 9, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet tillade, at registereksemplarer overføres til opbevaring i arkiv, når dette efter registerets karakter skønnes nødvendigt for varetagelsen af offentlige eller private interesser, der overstiger hensynet til de interesser, der begrunder sletning, herunder hensynet til de registrerede. Justitsministeren kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelsen.«

5. I § 13 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Hvis en person, hvorom der er registreret oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, fremsætter begæring herom, skal den pågældende med mellemrum, der fastsættes i forskrifterne, have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham. Dette gælder dog kun, hvis den registrerede ikke på anden måde gøres bekendt med de registrerede oplysninger. For sygehusregistre eller andre patient- og sygdomsregistre gælder bestemmelsen i stk. 4. Der kan fastsættes regler om betaling for meddelelser som nævnt i 1. pkt.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

6. § 13, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., affattes således:

»Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv.«

7. I § 13, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres i 1. pkt. »stk. 1-3« til: »stk. 1-4« og i 2. pkt. ændres »stk. 1« til: »stk. 1-2« og »stk. 4« til: »stk. 5«.

8. I § 13, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 3-4«.

9. I § 14, stk. 1, ændres i 1. pkt. »§ 13, stk. 1, jfr. stk. 4« til: »§ 13, stk. 1, jfr. stk. 5«.

10. I § 14, stk. 2, ændres i 1. pkt. »§ 13, stk. 3« til: »§ 13, stk. 4«, og i 2. pkt. ændres »§ 13, stk. 4« til: »§ 13, stk. 5«.

11. I § 15 ændres »§ 13, stk. 1, 3, 4 og 6« til: »§ 13, stk. 1, 2, 4, 5 og 7«, og »§ 13, stk. 2 og 5« ændres til: »§ 13, stk. 2, 3 og 6«.

12. § 16, affattes således:

»§ 16. Oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, der kan henføres til bestemte personer, må ikke videregives til private personer og virksomheder m.v.

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske, når

- 1) den, oplysningen angår, har givet samtykke,
- 2) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives,
- 3) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningerne angår,
- 4) videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en persons eller virksomheds opgaver for det offentlige, eller
- 5) videregivelsen er nødvendig for udførelsen af videnskabelige eller statistiske undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Stk. 3. Samtykke som nævnt i stk. 2, nr. 1, skal meddeles skriftligt og skal indeholde oplysning om,

- 1) hvilke typer oplysninger der må videregives,
- 2) hvem oplysningerne må videregives til, og
- 3) hvorledes oplysningerne må anvendes af den angivne modtager.

Stk. 4. Samtykke bortfalder senest efter 1 års forløb.

Stk. 5. Fra sygehusregistre og andre patient- eller sygdomsregistre kan videregives identifikationsoplysninger og oplysninger om diagnoser m.v. til læger til brug ved konkrete forskningsprojekter. Der må kun ske efterfølgende henvendelse til de registrerede i det omfang, de læger, der har behandlet de pågældende, giver tilladelse hertil.

Stk. 6. Herudover kan der fra registre som nævnt i stk. 5 med sundhedsstyrelsens godkendelse og på nærmere angivne vilkår vide-

regives oplysninger til brug ved forskning eller planlægning.«

13. § 17 affattes således:

»§ 17. Andre registrerede oplysninger end dem, der er nævnt i § 9, stk. 2, må ikke videregives til private personer og virksomheder m.v.

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske i det omfang, der er nævnt i § 16, eller når oplysningerne i forvejen er offentligt tilgængelige.

Stk. 3. Til brug i konkrete retsforhold kan der videregives enkeltstående oplysninger som nævnt i stk. 1 til private personer og virksomheder m.v., som kan godtgøre at have en retlig interesse i at få de pågældende oplysninger, der klart overstiger hensynet til oplysningernes hemmeligholdelse. Dette gælder dog ikke oplysninger, om hvilke der ved lov er fastsat særlige tavshedsforskrifter.

Stk. 4. Der kan videregives oplysninger som nævnt i stk. 1 til brug ved forskning.

Stk. 5. Herudover kan videregivelse af oplysninger som nævnt i stk. 1 til private personer og virksomheder m.v. i særlige tilfælde ske efter forudgående tilladelse fra registertilsynet, når dette på grund af oplysningernes karakter, mængde og formålet med videregivelsen skønnes ubetænkeligt. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelsen. Registertilsynets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

14. § 18 affattes således:

»§ 18. Fra registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag eller som led i en videnskabelig undersøgelse, må der ikke uden særlig hjemmel videregives oplysninger, der kan henføres til bestemte personer. Registertilsynet kan dog efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde tillade, at sådanne oplysninger på nærmere angivne vilkår videregives til private registre, der udelukkende er oparbejdet i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Registertilsynets afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

15. § 19 affattes således:

»§ 19. Den registeransvarlige myndighed kan fastsætte vilkår for videregivelse af oplysninger efter bestemmelserne i dette kapi-

tel, herunder om, at oplysningerne kun må benyttes til bestemte formål. Sådant videregivelse med henblik på samkøring med registre, der ikke omfattes af lov om private registre m.v., kan kun ske efter forud indhentet udtalelse fra registertilsynet.«

16. § 21 affattes således:

»§ 21. Registrerede oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, må ikke videregives til anden offentlig myndighed.

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske, når

- 1) den, oplysningen angår, har givet samtykke,
- 2) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives,
- 3) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår,
- 4) videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver, eller
- 5) videregivelsen er nødvendig for udførelsen af videnskabelige eller statistiske undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Stk. 3. Andre registrerede oplysninger må ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde kun videregives til en offentlig myndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe, jfr. dog § 9, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4. Samtykke efter stk. 2, nr. 1, skal opfylde kravene i § 16, stk. 3. Samtykke bortfalder senest efter 1 års forløb.

Stk. 5. Fra registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag eller som led i en videnskabelig undersøgelse, må ikke uden særlig hjemmel videregives oplysninger, der kan henføres til bestemte personer. Registertilsynet kan dog efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde tillade, at sådanne oplysninger videregives til registre, der udelukkende er oparbejdet i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Registertilsynets afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

17. I § 28, stk. 2, ændres »§ 18, stk. 3 og § 19, stk. 2«, til: »§ 8, stk. 3, og § 19«.

18. I § 29, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 16, stk. 2« til: »§ 16, stk. 2, nr. 1«, i nr. 2 ændres »§ 17, 3. pkt., og § 18, stk. 2, 2. pkt.« til: »§ 16, stk. 5, 2. pkt.«, og i nr. 3 ændres »§ 18, stk. 3, og § 19« til: »§ 16, stk. 6, § 17, stk. 5, § 18 og § 19«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. oktober 1987.

Stk. 2. Anmeldelse af registre som nævnt i § 1, nr. 3, og nr. 5, der er taget i brug inden lovens ikrafttræden, skal ske senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. For offentlige myndigheders registre, der er taget i brug før lovens ikrafttræ-

den, skal ændring af forskrifterne, således at disse opfylder bestemmelserne i § 2, ske senest 1 år efter lovens ikrafttræden. Justitsministeren kan forlænge fristen for bestemte registre.

§ 4

§ 1 gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. § 2 gælder ikke for registre, der føres for det færøske eller grønlandske hjemmestyres myndigheder eller for rigsmyndighederne på Færøerne eller Grønland. Lovens § 2 kan ved kgl. anordning sættes i kraft for rigsmyndighedernes registre med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget er at foretage en revision af lov nr. 293 af 8. juni 1978 om private registre m.v. og lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre på de områder, hvor den tekniske udvikling og erfaringerne med administrationen af de to registerlove har gjort dette nødvendigt.

Siden vedtagelsen i 1978 af lov om private registre m.v. og lov om offentlige myndigheders registre er der navnlig i registertilsynet indsamlet en betydelig mængde oplysninger om registrering og anvendelsen af de registrerede oplysninger i såvel den private som den offentlige sektor. Der henvises herved til registertilsynets årlige beretninger om tilsynets virksomhed.

Disse erfaringer har efter justitsministeriets opfattelse vist, at de grundlæggende principper i de to registerlove fortsat er velegnede til at sikre, at registrering og brug af registrerede oplysninger sker på en betryggende måde.

På nogle områder har der dog vist sig behov for yderligere at skærpe registerlovenes bestemmelser for at sikre, at registrering og anvendelse af registrerede oplysninger fortsat sker på en sådan måde, at den enkeltes privatliv beskyttes mest muligt.

2. Lovforslaget indebærer en væsentlig skærpe af bestemmelserne for *private registre*, der indeholder følsomme oplysninger. Disse registre indebærer en særlig risiko for krænkelse af den registreredes privatliv og integritet. Til de oplysninger, der efter den gældende lov om private registre anses som rent private, føjes i overensstemmelse med bestemmelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 1, oplysninger om væsentlige sociale problemer. Endvidere foreslås indført en pligt til at anmelde edb-registre, der indeholder oplysninger om rent private forhold, til registertilsynet, således at tilsynet får bedre mulighed for at kontrollere, at lovens regler vedrørende disse registre overholdes i praksis.

Der foreslås derudover indført et forbud mod samkøring af private edb-registre, der indeholder

oplysninger om rent private forhold, for derved at undgå, at oplysninger af denne art i forskellige virksomheders registre kan sammenstilles og give et billede af den registrerede, som denne ikke havde grund til at tro kunne dannes, da oplysningerne blev afgivet.

Endelig foreslås, at forskningsregistre, der indeholder oplysninger om rent private forhold, skal anmeldes til registertilsynet, og at tilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for disse registre. Efter den gældende lovgivning er sådanne registre ikke omfattet af lovens regler.

For alle private edb-registre foreslås indført en ret for den registrerede til at få meddelelse om de oplysninger, der er registreret om den pågældende. Herved sikres bl.a., at den registrerede får mulighed for at kræve urigtige, vildledende eller ulovligt registrerede oplysninger slettet eller berigtiget.

Loven om private registre indeholder i kapitel 4 bestemmelser, der regulerer adresserings- og konverteringsbureauers virksomhed, og som bl.a. giver den registrerede ret til at kræve sig slettet af disse bureauers registre. Lovforslaget indeholder bestemmelser, der sikrer en lignende beskyttelse af den registrerede ved overdragelse af kunderegistre også mellem andre virksomheder.

Bestemmelserne om kreditoplysningsbureauer i kapitel 3 i lov om private registre foreslås ændret, således at kreditoplysningsbureauers mulighed for at videregive oplysninger om skyldforhold i summarisk form bl.a. i bureauets publikationer begrænses væsentligt.

For at undgå misbrug af de særlige muligheder for registrering, som den tekniske udvikling af telefonudstyr har medført, foreslås indført et forbud mod automatisk registrering af telefonnumre, som der foretages opkald til fra en virksomheds o.lign. telefoner.

Endelig indebærer forslaget, at sletningsreglen i den gældende lov udvides, således at den registrerede under visse betingelser også får mulighed for at kræve rigtige og lovligt registrerede oplysninger slettet af registre, der føres manuelt.

3. For *offentlige myndigheders* registre foreslås i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens kapitel 8 en udvidelse af de oplysningstyper, der efter loven skal betragtes som rent private. Endvidere foreslås bestemmelserne om videregivelse af oplysninger såvel til private som til andre offentlige myndigheder skærpet på væsentlige punkter, både hvad angår videregivelse af følsomme og af andre oplysninger. Der søges herved opnået overensstemmelse mellem videregivelsesreglerne i denne lov og reglerne herom i forvaltningsloven sammenholdt med de almindelige regler om tavshedspligt i straffelovens kapitel 16.

For at forbedre den registreredes mulighed for at få meddelelse om de oplysninger, der er registreret om den pågældende, foreslås indført en regel, der sikrer, at den registrerede på begæring med mellemrum automatisk kan få meddelelse om registrerede følsomme oplysninger. Herudover gælder reglerne om egenacces i lov om offentlige myndigheders registre, hvorefter den registrerede på begæring kan få meddelelse om de oplysninger, der er registreret om den pågældende.

For at sikre, at registrerede oplysninger i videst muligt omfang slettes, når de ikke længere har betydning for varetagelsen af registerets opgaver, foreslås bestemmelserne om arkivering af registre skærpet, således at det understreges, at arkivering kun kan ske, når det er godtgjort, at dette er nødvendigt for varetagelsen af offentlige eller private interesser, der overstiger interessen i, at oplysningerne slettes.

Endelig foreslås, at visse mindre registre kan undtages fra kravet om forskrifter m.v., således at lovens bestemmelser gælder direkte for sådanne registre.

4. For at give folketingets grundlag for at vurdere, om bestemmelserne i de to registerlove fortsat er tilstrækkelige til at beskytte den enkelte mod krænkelse af privatlivets fred i forbindelse med registrering af personoplysninger – navnlig registrering ved hjælp af elektronisk databehandling – afgav justitsministeren den 12. december 1984 en redegørelse til folketinget om erfaringerne i forbindelse med administrationen af registerlovgivningen (redegørelse R 6, Folketingstidende 1984–85, Folketingets Forhandlinger, sp. 3579 ff). Som bilag til redegørelsen var udarbejdet en beretning om erfaringerne med administrationen af registerlovgivningen. Beretningen indeholder en systematisk gennemgang af bestemmelserne i begge registerlove og af de særlige spørgsmål, som disse regelsæt har givet anledning til. Under folketingets for-

handling om redegørelsen (Folketingstidende 1984–85, Folketingets Forhandlinger, sp. 4576–4615) blev der givet udtryk for ønske om, at spørgsmålet om ændringer i registerlovgivningen blev drøftet på en konference mellem retsudvalget, justitsministeriet og repræsentanter fra registertilsynet. Denne konference blev afholdt den 28. april 1986, og dette lovforslag er udarbejdet på grundlag af de synspunkter og ønsker, som fandt tilslutning på konferencen.

5.a. For så vidt angår *lov om private registre m.v.* tilsigter nærværende lovforslag at udvide kredsen af de oplysninger, der er af særlig privat karakter, og hvor der derfor er et særligt behov for at beskytte mod unødvendig registrering og brug af disse oplysninger.

Opregningen i lovens § 3, stk. 2, § 4, stk. 1, og § 17, stk. 2, af de rent private oplysninger foreslås derfor udvidet.

I den gældende lov omfattes bl.a. oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold, om helbredsforhold, misbrug af nydelsesmidler o.lign. af denne særlige beskyttelse. I overensstemmelse med forvaltningsloven foreslås det præciseret, at også oplysninger om væsentlige sociale problemer er oplysninger af rent privat karakter.

Derimod er oplysninger om foreningsmæssige forhold ikke foreslået medtaget som oplysninger om rent private forhold i lov om private registre. Dette skyldes, at der i den private sektor i en række tilfælde er et behov for registrering af sådanne oplysninger under omstændigheder, hvor der ikke består risiko for, at den registreredes integritet krænkes. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor en faglig organisation registrerer oplysninger om medlemskab af den tilsvarende arbejdsløshedskasse som led i et fælles kontingentopkrævningsssystem. Som et andet eksempel kan nævnes videregivelse fra en hobbybetonet forening til en virksomhed af oplysninger om navne og adresser på foreningens medlemmer med henblik på, at virksomheden kan udsende tilbud til disse om køb af produkter med tilknytning til den pågældende fritidsinteresse.

b. Udover den nævnte udvidelse af kredsen af de oplysninger om forhold, der må betragtes som rent private, tilsigter forslaget en skærpelse af det regelsæt, der skal gælde for registre, der indeholder sådanne oplysninger. Efter den gældende lovs § 3, stk. 2, må registrering kun ske, hvis oplysningerne er afgivet af den pågældende selv eller indhentet med hans samtykke, og der foreligger om-

stændigheder, hvor han må vide, at oplysningerne vil blive registreret. Det er herudover en betingelse, at det er nødvendigt for virksomheden at være i besiddelse af oplysningerne for at muliggøre en berettiget varetagelse af virksomhedens eller andres tarv. Videregivelse af disse oplysninger må efter § 4 kun ske, hvis den registrerede eller den, der handler på hans vegne, samtykker heri, eller hvis det følger af anden lovgivning.

Navnlig når registre af denne art føres ved hjælp af elektronisk databehandling, kan der efter justitsministeriets opfattelse være behov for at skærpe kontrollen med, at lovens bestemmelser overholdes.

For at sikre registertilsynet mulighed for effektivt at føre tilsyn med sådanne registre, foreslås indført en pligt for den, der ønsker at oprette et edb-register, der indeholder oplysninger om rent private forhold, til forud at anmelde dette til registertilsynet. På grundlag af anmeldelsen vil registertilsynet få mulighed for på forhånd at sikre, at lovens bestemmelser er overholdt, og tilsynet vil efter bestemmelsen i lovens § 22, stk. 3, have adgang til at inspicere de lokaler, hvorfra registeret føres.

Selv om oplysninger om foreningsforhold som nævnt under pkt. a ikke er medtaget i opregningen af de oplysningstyper, der betragtes som rent private, vil den nævnte bestemmelse medføre, at f.eks. edb-registre, der indeholder politiske oplysninger, skal anmeldes og underkastes registertilsynets inspektionskompetence. Det gælder f.eks. for politiske foreningers edb-registre. Anmeldelse af sådanne registre vil efter justitsministeriets opfattelse være upåkrævet i tilfælde, hvor foreningens register alene indeholder oplysninger om medlemmerne. Sådanne registre foreslås derfor undtaget fra pligten til anmeldelse.

c. Erfaringerne i forbindelse med lovens administration har vist, at en række registre til videnskabelige eller statistiske formål indeholder oplysninger om rent private forhold. Efter bestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 2, er disse registre undtaget fra loven. For at sikre registertilsynet mulighed for at føre tilsyn med registre af denne art foreslås indsat en pligt til at anmelde sådanne registre til registertilsynet, hvad enten de føres manuelt eller under anvendelse af edb. Registerne foreslås dog ikke undergivet lovens regler om registrering og videregivelse af oplysninger, sikkerhedsforanstaltninger m.v., idet disse bestemmelser næppe generelt vil være forenelige med de særlige vilkår, der gælder for forsknings- og statistikregi-

stre. Det foreslås derfor, at registertilsynet skal kunne fastsætte særlige vilkår for sådanne registre i de tilfælde, hvor dette må anses for særligt påkrævet, f.eks. fordi det pågældende forskningsprojekt ikke på anden måde er undergivet regulering og kontrol fra offentlig side.

d. Den gældende lov indeholder som nævnt i § 4 et generelt forbud mod videregivelse af følsomme oplysninger uden samtykke fra den registrerede. For så vidt angår andre oplysninger, må videregivelse ske, når dette er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art og oplysningerne ikke vedrører forhold, der ligger mere end 5 år tilbage i tiden. I modsætning til lov om offentlige myndigheders registre indeholder loven om private registre derimod ikke særlige bestemmelser om videregivelse af oplysninger i forbindelse med samkøring af registre.

Som nævnt i beretningen fra december 1984 til folketinget om erfaringerne med administrationen af registerlovgivningen (s. 38 ff) er der næppe grund til at antage, at sådanne samkøringer er særligt hyppigt forekommende. Dels forudsætter samkøringen en videregivelse af oplysninger fra en virksomhed til en anden, som, bl.a. af konkurrencemæssige årsager, sjældent vil finde sted. Dels skal lovens almindelige bestemmelser om videregivelse af oplysninger selvsagt være opfyldt også ved videregivelse, der sker i form af en samkøring. Dette indebærer bl.a., at den enkelte registreredes samtykke skal indhentes ved samkøring mellem registre, der indeholder rent private oplysninger, medmindre adgangen til videregivelse af oplysninger følger af lov.

Ved samkøring skabes der imidlertid en mulighed for relativt hurtigt og billigt at skabe et billede af den registreredes private forhold, som den pågældende ikke havde mulighed for at forudse, da han gav samtykke til registrering og videregivelse af oplysningerne. Justitsministeriet finder, at der er behov for en særlig intensiv regulering af en sådan anvendelse af edb-registre, der indeholder oplysninger om rent private forhold. Der foreslås derfor indført et forbud mod samkøring af registre, som indeholder oplysninger om rent private forhold, men med mulighed for at registertilsynet kan tillade samkøring i de – formentlig meget få – tilfælde, hvor samkøring er nødvendig, og hvor der ikke er nogen risiko for krænkelse af de registreredes privatliv.

e. Et særligt tilfælde af videregivelse af registrerede oplysninger, der har givet anledning til en vis offentlig debat, er videregivelse af kundeoplysning-

ger fra en virksomhed til en anden med henblik på udsendelse af reklameforsendelser o.lign. til forbrugere. Denne form for reklame er ofte udformet som personlige henvendelser til forbrugeren.

For at sikre borgerne den samme ret til at frabede sig henvendelser af denne art, som efter lovens § 18 gælder ved adresserings- og kuverteringsbureauernes virksomhed, foreslås en bestemmelse, hvorefter en virksomhed, der ønsker at overdrage et kunderegister over forbrugere til en anden virksomhed med henblik på markedsføring, inden overdragelsen skal underrette den registrerede herom, således at vedkommende kan modsætte sig, at oplysningerne videregives. Principperne i denne regulering af videregivelse af registrerede oplysninger til markedsføringsformål svarer til dem, der er fastsat i Europarådets rekommandation nr. R (85) 20 om beskyttelse af personoplysninger, der anvendes til direkte markedsføring (direct marketing). Efter rekommandationen, som Danmark har tiltrådt, skal den registrerede bl.a. underrettes direkte eller på anden passende måde om muligheden for, at oplysningerne kan videregives, og den registrerede skal kunne modsætte sig videregivelsen.

f. Det er almindeligt anerkendt, at et af de grundlæggende principper i beskyttelsen af den enkelte imod edb-registrering af urigtige, vildledende eller ulovligt tilvejebragte oplysninger, er, at den registrerede skal kunne gøre sig bekendt med de oplysninger, der er registreret om den pågældende. Samtidig medvirker adgangen til registerindsigt til at skabe større åbenhed og mindre usikkerhed med hensyn til anvendelsen af edb-registre, såvel i den offentlige som i den private sektor. Adgangen til registerindsigt indgår således som et centralt element i registerlovgivningen i de europæiske lande, hvor der er indført lovgivning om edb-registrering af personoplysninger. Europarådets konvention vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger indeholder i artikel 8 b en bestemmelse om den registreredes ret til indsigt i de oplysninger, der er registreret om den pågældende. Konventionen, der er underskrevet af Danmark den 28. januar 1981, trådte i kraft den 1. oktober 1985.

Lov om private registre indeholder i modsætning til lov om offentlige myndigheders registre ingen generel bestemmelse, der hjemler den registreredes ret til registerindsigt i private edb-registre.

De ovennævnte hensyn, der har gjort det naturligt at sikre registerindsigt i offentlige myndigheders edb-registre, taler efter justitsministeriets op-

fattelse med samme vægt for at give den registrerede ret til at se, hvad erhvervsvirksomheder, foreninger o.lign. har registreret på edb om den pågældende. Indførelsen af en sådan generel adgang til registerindsigt i private edb-registre vil medføre et vist merarbejde for de virksomheder m.v., der fører registre. Erfaringerne med registerindsigt i offentlige myndigheders edb-registre og erfaringerne fra Norge og Sverige, hvor borgerne har adgang til registerindsigt også i private registre, viser imidlertid, at denne adgang kun udnyttes af borgerne i meget begrænset omfang.

Udover selve retten til registerindsigt foreslås indført bestemmelser om virksomheders m.v. behandling af ansøgninger om registerindsigt. Således skal disse ansøgninger besvares inden 4 uger, og den registrerede kan klage til registertilsynet, hvis virksomheden m.v. helt eller delvis afslår den pågældendes ansøgning om registerindsigt. Det foreslås, at registertilsynet tillægges den endelige administrative afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt registerindsigt skal meddeles. Disse regler svarer til, hvad der i dag gælder for behandlingen af sager om registerindsigt i kreditoplysningsbureauernes registre.

Som nævnt indeholder Europarådets databeskyttelseskonvention en bestemmelse om den registreredes ret til at få meddelelse om de oplysninger, der er registreret om den pågældende i et edb-register, hvad enten registeret føres for en offentlig myndighed eller for private. Indførelsen i registerlovgivningen af en ret til registerindsigt også i private edb-registre vil gøre det muligt for Danmark at ratificere konventionen, idet konventionens øvrige bestemmelser om registrering af oplysninger, sletning eller berigtigelse af urigtige eller vildledende registrerede oplysninger, sikkerhedsforanstaltninger mod misbrug m.v. af registeret, klageadgang, sanktioner samt dataoverførsel over landegrænserne og internationalt samarbejde kan opfyldes allerede efter regelsættet i den gældende lovgivning. Det er justitsministeriets hensigt at ratificere konventionen umiddelbart efter, at forslaget om indførelse af en ret til registerindsigt i private edb-registre træder i kraft. Konventionens tekst er optaget som bilag til dette lovforslag.

g. For så vidt angår kreditoplysningsbureauernes registre har erfaringerne med administrationen af registerlovgivningen vist, at der i et ikke ubetydeligt omfang klages over kreditoplysningsbureauernes videregivelse af kreditoplysninger i summarisk form, såkaldte »sortlister«. Sådan videregivelse af oplysninger kan efter bestemmelserne i

lovens § 12 ske dels i form af publikationer (enten trykte eller som microfiches) dels mundtligt eller automatisk ved hjælp af terminaladgang til kreditoplysningsbureauernes edb-registre.

1. Optagelse i en publikation eller et andet register, der videregiver sådanne summariske kreditoplysninger, fungerer i praksis som en advarsel til modtageren af de registrerede oplysninger mod at udlade at indlade sig i sædvanlige forretningsforhold med den registrerede. Dette kan have meget store konsekvenser for den pågældendes muligheder for at skaffe sig almindelige forbrugsgoder på kredit. For at undgå at helt ubetydelige gældsforhold skal kunne udløse disse store konsekvenser for den enkelte, foreslås indsat en undergrænse på 500 kr. for skyldforhold, der kan begrunde, at der videregives summariske oplysninger om den pågældende. Som hidtil vil også oplysninger om skyldforhold under denne grænse kunne indgå i et kreditoplysningsbureaus bredere vurdering af en persons eller virksomheds økonomiske soliditet og kreditværdighed, men sådanne oplysninger må ikke videregives i form af summariske oplysninger om den registrerede.

2. Indberetning af skyldforhold til brug ved udsendelse af kreditoplysningsbureauers summariske publikationer sker normalt enten fra bureauets abonnenter, efter at abonnenten har udsendt to eller flere rykkerskrivelser til skyldneren, eller ved at bureauet får oplysningerne fra Statstidende.

Efter registertilsynets praksis må et kreditoplysningsbureau ikke registrere og videregive oplysninger om et skyldforhold, når debitor bestrider at skyldte det pågældende beløb. Det er i den forbindelse underordnet, om det gøres gældende, at gælden er afgjort ved betaling eller modregning eller indsigelsen vedrører det underliggende retsforhold. Alligevel har registertilsynet behandlet en række klagesager, hvor registrering var sket på trods af disse regler, idet kreditoplysningsbureauet fra en abonnent havde modtaget oplysninger om et skyldforhold, uanset at debitor overfor abonnenten havde bestridt at skyldte det pågældende beløb. For at øge beskyttelsen mod sådan uberettiget registrering og samtidig sikre kreditoplysningsbureauerne det bedst mulige grundlag for udsendelse af summariske kreditoplysninger foreslås indført en bestemmelse, hvorefter videregivelse af summariske kreditoplysninger kun må ske på grundlag af oplysninger fra Statstidende – der i forvejen er offentligt tilgængelige – eller hvor den registrerede over for kreditor skriftligt har erkendt at skyldte den forfaldne gæld, eller kreditor har foretaget

retslige skridt – normalt i form af indlevering af stævning til retten – mod den pågældende.

3. Der er i praksis forekommet tilfælde, hvor summariske kreditoplysninger er anvendt ved vurderingen af betalingsevnen hos andre end de personer, oplysningerne vedrører. Som eksempel kan nævnes, at oplysninger om, at et stort antal beboere i en bestemt gade eller boligblok er optaget i et kreditoplysningsbureaus publikationer, har dannet grundlag for, at kredit er nægtet personer, der ikke var optaget i publikationen, men som boede i den pågældende gade eller boligblok. Sådant nægtelse er ikke i overensstemmelse med de intentioner, som ligger til grund for bestemmelserne om kreditoplysningsbureauernes virksomhed i lovens kapitel 3.

Det er dog næppe i praksis muligt helt at undgå, at der ved en erhvervsdrivendes vurdering af, om kredit bør gives, lægges vægt på, om kunden bor i et kvarter eller område, hvor der ofte er vanskeligheder med at få inddrevet skyldige beløb, idet sådanne forhold i reglen vil være i hvert fald de lokale handlende bekendt. For imidlertid at undgå, at kreditoplysningsbureauernes videregivelse af summariske oplysninger, der sker til abonnenter over hele landet, skal kunne danne grundlag for vurderinger af denne art, foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter videregivelse af disse oplysninger om enkeltpersoner skal ske således, at de ikke kan danne grundlag for vurderinger af økonomisk soliditet af kreditværdighed for andre. For kreditoplysningsbureauernes publikationer vil dette f.eks. kunne ske ved, at publikationens oplysninger om enkeltpersoner ordnes alfabetisk efter navn, således at en undersøgelse af beboerne på en vej eller i en boligblok kun kan ske, hvis de pågældendes navne på forhånd er kendte.

Den foreslåede bestemmelse omfatter tillige mundtlig videregivelse af disse summariske oplysninger – f.eks. ved abonnentens telefoniske forespørgsel – eller videregivelse via en edb-terminal tilkøbt bureauets registre. Ved videregivelse af oplysninger via en edb-terminal indebærer dette, at der kun må kunne søges på navn, ikke på adresse, områdekode eller postnummer.

Bestemmelsen omfatter derimod ikke de egentlige bedømmelsessager. Indhentelse af oplysninger om et stort antal personer må i disse tilfælde antages at ville være en så kostelig og omstændelig metode til undersøgelse af betalingsevnen hos andre, at sådan undersøgelse allerede af denne grund er udelukket i praksis.

h. Den tekniske udvikling af det udstyr, der anvendes til registrering af personoplysninger, har været hastig i perioden siden registerlovenes ikrafttræden. Udviklingen af teletekniske hjælpemidler, der automatisk og uden store omkostninger kan registrere, hvilke telefonnumre der foretages opkald til fra en bestemt telefon, var således næppe forudset, da registerlovene i 1978 blev drøftet. Denne praksis passer ikke umiddelbart ind i lovens systematik, der bygger på en forudsætning om, at oplysninger afgives af den registrerede eller indhentes hos andre og herefter modtages af den, der fører registeret og af denne indføres i registeret. Den helt automatiske registrering af opkaldte telefonnumre åbner mulighed for, at oplysninger registreres uden nærmere kontrol af, om oplysningerne er rigtige og påkrævet for varetagelse af registerets formål.

I praksis vil det imidlertid af og til være nødvendigt for en virksomhed eller lignende at være i besiddelse af oplysninger om, hvilke opringninger der er foretaget fra en bestemt telefon. Som eksempel kan nævnes virksomheder, der udfører arbejde for hvervgivere i udlandet, og som i henhold til aftalen herom kan få refunderet udgifterne ved de telefonsamtaler, der er ført i tilknytning til arbejdets udførelse. I sådanne tilfælde vil det være nødvendigt at registrere de opkaldte telefonnumre af hensyn til refusion af udgifterne ved opkaldene. Uden for disse – formentlig ret sjældent forekommende – tilfælde er registrering af opkaldte telefonnumre efter justitsministeriets opfattelse imidlertid i almindelighed overflødig. I tilfælde, hvor der af brugeren af en telefon skal afregnes for brug af telefonen, vil afregning af samtalerne således normalt kunne ske på grundlag af maskinel registrering af tællerskridt, uden at de opkaldte numre registreres. Endvidere vil der f.eks. ved hotelgæsters o.lign. anvendelse af hotellets telefoner kunne ske automatisk registrering af en del af telefonnummeret, således at f.eks. de to sidste cifre i nummeret ikke registreres. En sådan registrering vil ikke gøre det muligt at afsløre, hvem der er ringet til, men vil muliggøre tilstrækkelig dokumentation af de førte samtaler over for brugeren med henblik på afregning. Kontrol af, at en virksomheds telefonnumre ikke misbruges af de ansatte eller andre, kan ske ved, at telefonsystemet i virksomheden indrettes således, at telefonopkald til bestemte områder ikke kan foretages ved selvvalg, men skal ske fra en bestemt telefon i virksomheden eller gennem en særlig medarbejder i telefonomstillingen.

Der foreslås derfor indført et generelt forbud mod automatisk registrering af opkaldte telefonnumre, dog således at registertilsynet i tilfælde, hvor afgørende hensyn til private eller offentlige interesser taler herfor, kan tillade registrering. Som eksempel kan nævnes virksomheders registrering af samtaler som led i udførelsen af internationale kontrakter, forudsat at de ansatte gøres bekendt med, at samtalerne til udlandet registreres. Registrering, der finder sted med hjemmel i lov, f.eks. i retshåndhævelsesøjemed, eller telefonselskabernes registrering til eget brug af kaldte numre til brug for afregning af samtalerne foreslås undtaget fra forbudet, idet sådan registrering klart er nødvendig og risikoen for misbrug i disse tilfælde må antages at være meget beskedent.

i. Efter § 5 i den gældende lov kan den registrede kræve, at der foretages sletning af oplysninger, der er urigtige eller vildledende, eller som ikke må registreres. Dette gælder, hvad enten der er tale om edb-registre eller registre, der føres manuelt. I enkelte tilfælde har registertilsynet dog savnet hjemmel til at pålægge virksomheder m.v. at slette registrerede oplysninger. Som eksempel kan nævnes, at den registrerede i særlige tilfælde kan have et rimeligt begrundet krav på at blive slettet f.eks. i faglige organisationers registre over potentielle medlemmer eller i virksomheders registre over mulige kunder. Ganske vist vil registertilsynet efter bestemmelsen i lovens § 5, stk. 1, kunne give pålæg om sletning af oplysningerne, hvis disse er urigtige eller vildledende, og i den forbindelse vil også det forhold, at medlemmet har udmeldt sig, og den tid, der er gået siden udmeldelsen, kunne have en vis betydning. Endvidere vil bestemmelsen i lovens § 6, stk. 1, hvorefter en oplysning skal slettes, når den på grund af alder eller andre grunde har mistet sin betydning for varetagelsen af registerets opgaver, normalt betyde, at medlemsoplysninger skal slettes ved udmeldelsen, hvis registrering føres ved anvendelse af edb. For manuelle registre er der imidlertid i disse tilfælde efter registertilsynets og justitsministeriets opfattelse et behov for en udtrykkelig hjemmel til sletning af sådanne oplysninger.

Der foreslås derfor indsat en bestemmelse, hvorefter registertilsynet i særlige tilfælde kan pålægge en virksomhed at slette også manuelt registrerede oplysninger, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver. En bestemmelse med dette indhold muliggør, at registertilsynet kan kræve oplysninger slettet i de tilfælde, der er

nævnt ovenfor. Samtidig medfører bestemmelsen, at registertilsynet kan foretage en afvejning af de interesser, der taler for sletning, overfor virksomhedens eller trediemands interesse i at bevare oplysningerne sammenholdt med de omkostninger og vanskeligheder, som et krav om sletning kan indebære. Det er i den forbindelse af betydning, at lov om private registre også omfatter oplysninger i systematisk form, som ikke efter traditionel sprogbrug opfattes som registre, f.eks. en samling af aktmapper. Det er ved formuleringen af bestemmelsen forudsat, at den registrerede skal kunne godtgøre en væsentlig interesse i sletningen, for at det kan pålægges registerføreren, eksempelvis en advokat eller revisor, at iværksætte sletningen, der – i hvert fald i en del tilfælde, navnlig ved begæring om sletning af oplysninger i gamle sager – efter omstændighederne kan medføre et ikke ubetydeligt arbejde med at fremfinde og slette de pågældende oplysninger. En sådan anmodning vil derfor i en række tilfælde kunne afslås under henvisning til det arbejde, der vil være forbundet med sletningen.

6. For så vidt angår *lov om offentlige myndigheders registre*, tilsigter forslaget navnlig en udvidelse af kredsen af de oplysninger, der må anses at vedrøre rent private forhold, og hvor der derfor er et særligt behov for beskyttelse mod unødvendig registrering og brug af disse oplysninger, og at skærpe bestemmelserne om videregivelse m.v. af disse oplysninger.

a. Det foreslås således, at oplysninger, der efter bestemmelserne i lovens § 9, stk. 2, og i kapitel 5 og 6 skal anses for rent private, udvides med oplysninger om foreningsmæssige forhold og om væsentlige sociale problemer. Denne angivelse af kredsen af følsomme oplysninger er i overensstemmelse med bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 1.

b. Endvidere foreslås bestemmelserne om videregivelse af oplysninger til andre offentlige myndigheder ændret således, at det præciseres, at videregivelse af disse oplysninger normalt ikke må finde sted. Opregningen af de tilfælde, hvor videregivelse af rent private oplysninger dog undtages, ses til at finde sted, foreslås ændret, således at den svarer til opregningen i forvaltningslovens § 28, stk. 2.

c. For så vidt angår videregivelse af oplysninger til private, foreslås de gældende bestemmelser i lovens kapitel 5 ændret, således at det også her fastslås, at hverken rent private oplysninger eller

andre oplysninger som udgangspunkt må videregives. De tilfælde, hvor videregivelse af oplysninger dog skal kunne ske, er foreslået udformet således, at bestemmelserne svarer til den begrænsning, der foreslås indført i bestemmelserne om videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder.

d. Forslaget indebærer en skærpelse af bestemmelserne om videregivelse af oplysninger fra offentlige forsknings- og statistikregistre til private. Sådan videregivelse skal efter forslaget kun kunne ske med registertilsynets tilladelse og kun til andre forsknings- og statistikregistre. Herved bringes bestemmelserne om videregivelse fra disse registre i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for videregivelse fra offentlige myndigheders forsknings- og statistikregistre til andre offentlige myndigheder af registrerede personoplysninger.

e. Som anført ovenfor under pkt. 5 f må retten til registerindsigt anses for et af de væsentligste elementer i borgerens retsbeskyttelse i forbindelse med edb-registrering. Lov om offentlige myndigheders registre indeholder allerede i dag i kapitel 4 bestemmelser, hvorefter den registrerede som udgangspunkt har adgang til på begæring at få meddelt de oplysninger, der er registreret om den pågældende. § 13, stk. 2, i loven åbner endvidere mulighed for, at det i forskrifterne for et register kan fastsættes, at den registrerede med nærmere fastsatte mellemrum skal have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, eller at den registrerede skal kunne fremsætte begæring herom. Registertilsynet har kun i meget få tilfælde fået forelagt forskrifter til udtalelse, der indeholder regler om sådan automatisk registerindsigt.

En bestemmelse, der generelt pålægger den registeransvarlige myndighed pligt til med jævne mellemrum at give den registrerede udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, vil medføre, at den enkelte registrerede modtager udskrifter fra et stort antal registre, ofte indeholdende oplysninger, der i forvejen er velkendte for den pågældende. Herved vil den registreredes opmærksomhed let bortledes fra de registre, hvor registerindsigt på grund af registerets indhold eller anvendelse er af virkelig interesse for den registrerede. Endvidere vil der være en risiko for, at nogle af disse mange meddelelser om registerindsigt kommer uvedkommende i hænde f.eks. ved fejlforsendelse eller ved, at andre end den registrerede – f.eks. medlemmer af husstanden – læser meddelelsen. Endelig vil udsendelse af det meget store antal registerudskrifter påføre forvaltningen en væsentlig økonomisk og administrativ byrde.

Justitsministeriet finder derimod, at der i registre, der indeholder oplysninger om rent private forhold, og hvor der derfor er et særligt behov for at sikre, at oplysningerne er rigtige og lovligt registrerede, bør være adgang for den registrerede til på begæring at kunne få tilsendt registerudskrifter med jævne mellemrum. En sådan automatisk meddelelse af registerindsigt vil i de fleste tilfælde være ubetænkelig og foreslås derfor indført.

De særlige bestemmelser, der er fastsat for videregivelse af oplysninger fra patientregistre, fører til, at en regel om automatisk skriftlig underretning ikke kan overføres på disse registre.

f. Efter § 9, stk. 4, i lov om offentlige myndigheders registre skal registrerede oplysninger slettes, når de på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver. Et ubetinget krav om sletning kunne skade forskningen, herunder den historiske forskning og forskningen i samfundsforhold. For imidlertid at understrege, at sletning af forældede oplysninger bør være udgangspunktet, mens arkivering af registrerede oplysninger kun bør finde sted, når dette er nødvendigt af hensyn til offentlige eller private interesser, og disse interesser overstiger de hensyn, der taler for, at oplysningerne slettes, herunder hensynet til de registrerede og til at undgå unødigt dataophobning, foreslås bestemmelsen i § 9, stk. 4, ændret i overensstemmelse hermed.

g. Registertilsynet har fået forelagt en række sager om oprettelse af edb-registre til udtalelse, hvor der på grund af registerets beskedne størrelse, dets lidet følsomme indhold og begrænsede anvendelsesmuligheder ikke foreligger nogen risiko for integritetskrænkelser. Som eksempel herpå kan nævnes post- og telegrafvæsenets edb-register over abonnenter på post- og telegrafadressebogen. Endvidere kan nævnes, at registertilsynet i 1983 har udsendt en cirkulæreskrivelse, hvori det anføres, at der ikke skal fastsættes forskrifter for elevregistre m.v. ført på mikrodatamater, såfremt registre indeholder et begrænset antal ikke følsomme oplysninger (dvs. identifikationsoplysninger, oplysninger om uddannelsesretning o.lign. og om lærerpersonale, eventuelt oplysninger om fag og timefordeling), og registrene ikke samkøres med andre registre.

Registertilsynet har peget på, at det i længden er u hensigtsmæssigt i alle tilfælde at lade lovens nuværende formelle definition være afgørende for, om lovens regler – navnlig om oprettelse af registre – skal iagttages. Den tekniske udvikling har

muliggjort en stigende anvendelse af elektronisk, databehandling i forbindelse med registre, der indeholder et mindre antal personoplysninger, der ikke er af særlig personlig karakter. De fordele, som dette indebærer, kan til dels gå tabt, hvis proceduren i forbindelse med registerets oprettelse er for omstændelig.

Det foreslås derfor, at justitsministeriet efter indhentet udtalelse fra registertilsynet skal kunne undtage bestemte typer af registre fra lovens bestemmelser om fastsættelse af forskrifter for registeret og høring af registertilsynet vedrørende registerets oprettelse og forskrifterne for dette. For registre, der undtages på denne måde, vil registerlovens bestemmelser bl.a. om registrering og videregivelse af oplysninger imidlertid gælde direkte.

Adgangen til at undtage visse typer af registre fra lovens regler om oprettelse af registre tænkes alene anvendt ved edb-registre, der på grund af deres indhold, størrelse og anvendelse ikke frembyder nogen risiko for krænkelse af den registreredes privatliv.

Som eksempler kan nævnes marinasystemer (der foruden identitetsoplysninger indeholder oplysninger om bådejernes både og oplysninger til brug for beregning og opkrævning af pladsafgift), kirkegårdssystemer (der indeholder oplysninger, som identificerer den begravede og gravstedsindehaveren samt oplysninger om gravstedet, herunder opkrævningsoplysninger) og forbrugsafgiftssystemer (der indeholder oplysninger, som identificerer forbrugeren, samt installationstekniske oplysninger og forbrugsoplysninger i form af måleoplysninger og betalingsoplysninger). Endvidere kan nævnes elevregistre uden fraværsoplysninger og karakteroplysninger og andre registre, der kun indeholder oplysninger om navn og adresse.

I tilfælde, hvor et enkeltstående register af denne beskaffenhed forelægges registertilsynet til udtalelse, foreslås det, at registertilsynet på tilsvarende måde skal kunne undtage registeret fra pligten til at fastsætte detaljerede forskrifter om registrering og videregivelse af oplysninger, sikkerhedsforanstaltninger m.v.

7. For den offentlige forvaltning som helhed kan lovforslaget næppe antages at ville medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning.

Forslaget indebærer som anført en pligt til forudgående anmeldelse til registertilsynet af private forsknings- og statistikregistre samt private edb-registre, der indeholder rent private oplysninger, ligesom der indføres en ret til registerindsigt i pri-

ivate edb-registre. Med lovforslaget tilsigtes der endvidere en udvidelse af den inspektionsvirksomhed, som registertilsynet varetager. Dette nødvendiggør, at der i registertilsynet gennemføres en vis personalemæssig styrkelse ved oprettelse af 4-6 årsværk. Til annoncering og information i forbindelse med lovændringen afsættes et beløb på 150.000 kr. De årlige merudgifter til personaleløn, kontorhold m.v. anslås til højst ca. 2,0 mio kr., der i hovedsagen forventes modsvaret af indtægter fra de gebyrer, der efter den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om private registre kan fastsættes af justitsministeren.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelserne i lovforslagets § 1 vedrører de ændringer, der foreslås i lov om private registre. Der henvises herved til det under pkt. 5 anførte.

Til nr. 1

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 2

Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 2, i den gældende lov, idet bestemmelserne om forsknings- og statistikregistre dog foreslås reguleret i en særlig bestemmelse, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 3.

I det omfang, pressens informationssystemer føres under anvendelse af edb, er sådanne edb-registre i dag omfattet af lovens regler.

Til nr. 3

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5 c. Forslaget indebærer, at registre, der alene føres i videnskabeligt eller statistisk øjemed, skal anmeldes til registertilsynet, hvis registeret indeholder oplysninger om rent private forhold. Dette gælder, hvad enten registeret føres manuelt eller under anvendelse af edb. Registerbeholdet i lov om private registre omfatter enhver systematiseret opbevaring af personoplysninger, herunder systematiserede opbevaringsformer, der ikke efter traditionel sprogbrug opfattes som registre, f.eks. en læges journaler eller en advokats aktmapper. De forhold, at sådanne manuelle registre anvendes som led i en videnskabelig eller statistisk undersøgelse, medfører ikke, at den pågældende journalsamling eller arkiv skal anmeldes til registertilsynet, idet hovedformålet med registerets førelse ikke er gennemførelsen af statistiske eller videnskabelige undersøgelser. For sådanne registre

gælder imidlertid lovens almindelige bestemmelser, bl.a. om registrering og videregivelse af oplysninger.

Også sædvanlige opinionsundersøgelser eller undersøgelser til markedsføringsformål vil være omfattet af anmeldelsespligten, hvis der i forbindelse med undersøgelsen registreres oplysninger om rent private forhold. I de fleste tilfælde kan sådanne undersøgelser dog gennemføres således, at oplysningerne anonymiseres, og i disse tilfælde vil registeret ikke være omfattet af anmeldelsespligten, allerede fordi der ikke er tale om personoplysninger, jfr. lovens § 1, stk. 2.

Registertilsynet kan efter bestemmelsen fastsætte vilkår for registre, der anmeldes efter den foreslåede bestemmelse. Sådanne vilkår skal tjene til at sikre beskyttelsen af den registreredes privatliv, herunder f.eks. at den registreredes samtykke til at medvirke ved undersøgelsen om muligt indhentes, at oplysningerne slettes eller ajourføres i fornødent omfang, og at registeret sikres mod misbrug eller røbelse af de registrerede oplysninger. Overtrædelse af de fastsatte vilkår er strafsanktionerede, jfr. bestemmelsen i forslaget § 1, nr. 18. I øvrigt finder lovens bestemmelser ikke anvendelse på registre, der føres til videnskabelige eller statistiske formål. De almindelige hensyn til den frie videnskabelige forskning og de særlige vilkår, som forskningen foregår under, taler efter justitsministeriets opfattelse imod generelt at inddrage forsknings- og statistikregistre under reguleringen i lovens kapitel 3.

I de – formentlig mange – tilfælde, hvor et videnskabeligt eller statistisk register i forvejen er undergivet regler, der sikrer, at registeret føres under betryggende former, vil der ikke være behov for, at registertilsynet fastsætter yderligere vilkår til beskyttelse af den registreredes integritet. Dette vil f.eks. normalt være tilfældet for videnskabelige projekter, der er forelagt de videnskabsetiske komiteer, og efter omstændighederne også hvis der i øvrigt er offentligt indseende med registerets førelse.

Til nr. 4

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5 a. I § 3, stk. 2, i lov om private registre er opregnet en række forhold, som må betragtes som rent private, og som der derfor som hovedregel ikke må registreres oplysninger om i et privat register.

Denne opregning foreslås suppleret med oplysninger om væsentlige sociale problemer. Sådanne

problemer betragtes også efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, som rent private forhold.

Som eksempel på de oplysninger, som bestemmelsen sigter til, kan nævnes oplysninger om alvorlige uoverensstemmelser mellem ægtefæller eller mellem forældre og børn, oplysninger om, at et ulykkestilfælde er overgået en person med væsentlige personlige eller sociale konsekvenser til følge, oplysninger om langvarig arbejdsløshed eller oplysninger om, at en person igennem en lang periode har modtaget transgbestemt offentlig hjælp af væsentlig størrelse.

Til nr. 5

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5 b.

Loven om private registre indeholder allerede regler om tilladelse eller anmeldelse ved registre, der frembyder en særlig risiko for krænkelse af den registreredes integritet. Det gælder således for kreditoplysningsbureauernes registre, for advarselsregistre og for edb-servicebureauer. Gennem anmeldelserne sikres registertilsynet mulighed for på forhånd at undersøge, om lovens regler overholdes fuldt ud ved registerets oprettelse, og tilsynet kan løbende føre kontrol med registerets førelse og foretage inspektioner af de lokaler, hvor registeret føres. Dette særlige registerværn foreslås udvidet, således at alle private registre, der føres under anvendelse af edb, og som indeholder oplysninger om rent private forhold, skal anmeldes til registertilsynet.

Det forhold, at et edb-register, der kun indeholder identifikationsoplysninger, anvendes som »nøgle« til et manuelt register, der indeholder følsomme oplysninger, medfører ikke anmeldelsespligt for registeret, men lovens almindelige bestemmelser vil gælde for de to registre.

Det er vanskeligt at angive, hvor mange registre der efter bestemmelsen vil skulle anmeldes til registertilsynet, men det må antages, at der er tale om et væsentligt antal.

Efter stk. 4 gives der justitsministeren bemyndigelse til efter indhentet udtalelse fra registertilsynet at undtage bestemte typer registre fra anmeldelsespligten. Sådan undtagelse kan tænkes gjort generelt for alle edb-registre af en bestemt type, f.eks. for kunderegistre for virksomheder, der sælger hjælpemidler til handicappede, eller således, at kun nogle registre af en bestemt type undtages, f.eks. virksomheders personaleregistre, der alene indeholder nogle nærmere opregnede helbreds- eller fraværsoplysninger, eller speciallægers edb-re-

gistre, der alene indeholder oplysninger til identifikation af patienten, betalingsoplysninger og oplysninger til brug ved eventuelle henvisninger.

Efter forslaget vil edb-registre, der føres for foreninger, og som indeholder oplysninger om rent private forhold, endvidere blive undtaget fra anmeldelsespligten. Således vil en politisk forening, et religiøst samfund eller en forening for seksuelle minoritetsgrupper ikke skulle anmelde et medlemsregister, der føres under anvendelse af edb, når registeret alene indeholder oplysninger om foreningens medlemmer, herunder efter omstændighederne tidligere medlemmer. Registertilsynet får i konsekvens heraf ikke adgang til at inspicere disse registre.

Endelig vil registertilsynet have mulighed for gennem udsendelse af vejledninger om anmeldelse og udformningen af anmeldelseskemaer at mindske det administrative arbejde i forbindelse med modtagelsen og behandlingen af anmeldelser.

Til nr. 6

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 7

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5 a og til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 8

Loven om offentlige myndigheders registre indeholder bestemmelser, der sikrer, at samkøring af edb-registre kun kan ske, efter at registertilsynet har udtalt sig om samkøringen, og der er fastsat nærmere forskrifter for denne, og den eller de ansvarlige ministre eller kommunalbestyrelser har godkendt denne.

Lov om private registre indeholder ikke bestemmelser, der på tilsvarende måde giver sikkerhed for, at edb-registre ikke samkøres på en måde, der af de registrerede kan opfattes som en krænkelse af privatlivet. Som ovenfor nævnt under pkt. 5 d er behovet for samkøring af edb-registre, der indeholder oplysninger om private forhold, næppe særligt stort i den private sektor. Der foreslås derfor indført et forbud mod samkøring af edb-registre, der føres for forskellige private virksomheder, og som indeholder oplysninger om rent private forhold. I tilfælde, hvor en virksomhed af praktiske årsager har opdelt sit edb-register i flere registre – f.eks. for at øge sikkerheden mod misbrug af registeret –, vil bestemmelsen ikke være til hinder for, at disse registre samkøres. Fører en virksom-

hed således et edb-register med navn og adresse på de ansatte og et edb-register, der indeholder oplysninger om løn, sygefravær o.lign., kan disse registre sammenstilles f.eks. med henblik på udsendelse af lønsedler til medarbejderne. Tilsvarende gælder, hvor en virksomhed, der har erhvervet en anden virksomhed, ønsker at samkøre dennes registre med virksomhedens egne registre. Endvidere gælder forbudet alene tilfælde, hvor begge registre indeholder oplysninger om rent private forhold.

Efter forslaget kan registertilsynet i særlige tilfælde give tilladelse til samkøring af registre som ovenfor nævnt. Tilladelse forudsætter, at samkøringen er rimeligt begrundet i virksomhedernes forhold, og at hensynet til de registrerede ikke taler imod, at samkøring foretages.

Som eksempel på tilfælde, hvor sådan tilladelse efter omstændighederne kan meddeles, kan nævnes to forsikringselskaber, der ønsker at indgå i et samarbejde med fælles administration af medlemsbetalinger, og som for at opnå dette er nødt til at samkøre de to medlemsregistre, som føres på edb og indeholder følsomme oplysninger. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for anvendelsen af de oplysninger, der fremkommer ved samkøringen.

Til nr. 9

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5 e.

Efter forslaget må en virksomhed ikke videregive registrerede oplysninger om forbrugere til andre virksomheder til brug ved markedsføring. Videregivelse af disse oplysninger til andre formål end direkte markedsføring over for forbrugere – f.eks. til foretagelse af generelle markedsundersøgelser – vil ikke være i strid med bestemmelsen. Videregivelse kan endvidere finde sted i forbindelse med inddrivelse af udestående fordringer, revision eller lignende, såfremt betingelsen herfor i lovens § 4 er opfyldt.

Videregivelsen af oplysninger som nævnt med henblik på markedsføring over for andre end forbrugere eller videregivelse af oplysninger om leverandører eller andre forretningsforbindelser omfattes ikke af bestemmelsen og kan derfor ske, hvis betingelserne herfor i lovens § 4 er opfyldt. Overladelse af et kunderegister til en anden virksomhed alene med henblik på elektronisk databehandling eller adressering og kuvertering af virksomhedens forsendelser omfattes ikke af forbudet.

Videregivelse af oplysninger om forbrugere fra andre private end erhvervsvirksomheder, f.eks. fra

en forening, der ikke er erhvervsdrivende, omfattes ikke af bestemmelsen.

Kundeoplysninger kan dog videregives til andre virksomheder til markedsføringsformål, hvis den enkelte kunde ved kundeforholdets etablering eller senere har fået tydelig skriftlig meddelelse om, at videregivelse kunne finde sted, og kunden ikke skriftligt har gjort indsigelse herimod. Virksomheden behøver således ikke angive præcist, hvornår eller til hvilke andre virksomheder videregivelse vil ske. Kunden kan til enhver tid skriftligt meddele den pågældende virksomhed, at videregivelse ikke længere må finde sted. Sådan meddelelse vil have den virkning, at virksomheden afskæres fra for fremtiden at videregive oplysninger om kunden, mens oplysninger, der allerede lovligt er videregivet, som udgangspunkt ikke kan kræves slettet hos den virksomhed, der har modtaget oplysningerne. I særlige tilfælde vil kunden dog kunne begære sig slettet af denne virksomheds kunderegister efter den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 15, f.eks. hvis de videregivne oplysninger i sig selv kan indebære en krænkelse af kundens privatliv.

Kravet om, at virksomheden skal give tydelig skriftlig meddelelse til den pågældende kunde, og at kunden skriftligt skal gøre indsigelse, hvis den pågældende vil modsætte sig, at videregivelse finder sted, skyldes bevismæssige hensyn. Herigenem lettes registertilsynets arbejde med af egen drift eller i forbindelse med behandlingen af konkrete klagesager at påse, at lovens betingelser for videregivelse er overholdt.

Virksomheden skal vejlede kunden om adgangen til skriftligt at gøre indsigelse mod videregivelsen.

Til nr. 10

Som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 5 f, er adgangen for den registrerede til at gøre sig bekendt med oplysninger, der er registreret om ham i et edb-register, et centralt element i beskyttelsen af individet i forbindelse med anvendelsen af elektronisk databehandling.

Lov om private registre indeholder i kapitel 3 bestemmelser, der hjemler ret til registerindsigt i kreditoplysningsbureauernes registre. For advarselsregistre, jfr. lovens § 3, stk. 3, har registertilsynet i medfør af § 3, stk. 4, fastsat vilkår, der ligeledes giver den registrerede ret til registerindsigt.

Ved forslaget indføres en generel ret til registerindsigt i private edb-registre. En privat virksomhed skal således på begæring give en person udskrift om de oplysninger, der er registreret på edb om

F.t.l. vedr. private registre m.v.

den pågældende. Er ansøgeren ikke registreret i virksomhedens edb-registre, eller fører virksomheden slet ikke edb-registre, skal dette meddeles den pågældende. Retten til registerindsigt gælder kun for registrerede personer. Registrerede virksomheder m.v. har således ikke adgang til at få meddelelse om de oplysninger, en anden virksomhed har registreret om virksomheden, idet dette bl.a. af konkurrencemæssige årsager i mange tilfælde ville være uheldigt.

I nogle tilfælde vil meddelelse af registerindsigt på afgørende måde stride mod hensynet til den virksomhed m.v., der fører registeret, den registrerede selv eller andre. I disse tilfælde kan registerindsigt undtagelsesvis nægtes, jfr. § 7 a, stk. 2, efter en konkret afvejning af de nævnte hensyn over for den registreredes interesse i at få meddelt registerindsigten. I sådanne tilfælde kan afslaget indbringes for registertilsynet, der har den endelige administrative afgørelse af spørgsmålet, om registerindsigt skal meddeles.

De bestemmelser, der i øvrigt er foreslået om virksomheders m.v. behandling af ansøgninger om registerindsigt, svarer til, hvad der gælder for kreditoplysningsbureauernes behandling af sådanne ansøgninger.

Registerindsigt skal efter forslaget § 7 b, stk. 1, meddeles skriftligt, hvis den registrerede anmoder herom. I tilfælde, hvor et register indeholder oplysninger om helbredsforhold, kan oplysninger imidlertid meddeles mundtligt. Som eksempel kan nævnes, at den tekniske udvikling formentlig vil medføre, at privatpraktiserende lægers journaler overgår til opbevaring på edb. I disse tilfælde vil den mundtlige orientering om journalens oplysninger kunne indgå som et naturligt led i orienteringen af patienten om diagnose, behandling og prognose.

Justitsministeren fastsætter efter forslaget § 7 b, stk. 3, regler om betaling. Sådant betaling bør fastsættes som et ekspeditionsgebyr for virksomhedens meddelelse af registerindsigt, f.eks. således at der betales 10 kr. pr. påbegyndt side. Dette svarer til principperne for fastsættelsen af bestemmelserne om betaling for aktindsigt efter offentlighedsloven. Det er derimod ikke tanken at fastsætte betalingen således, at virksomhedens reelle omkostninger i forbindelse med meddelelse af registerindsigt dækkes.

Bestemmelsen i § 7 e skal sikre, at adgangen til registerindsigt ikke gøres illusorisk ved, at virksomheder m.v. flytter deres edb-registre til udlandet.

Til nr. 11

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5 h.

Efter bestemmelsen må virksomheder m.v. ikke foretage automatisk registrering af, hvilke telefonnumre der er foretaget opkald til, fra virksomhedens telefoner.

Forbudet retter sig alene mod registrering af selve det opkaldte telefonnummer. Registrering med mekaniske tællerskridt af tidsrummet for den førte samtale sammenholdt med det område, opkaldet foretages til, vil således ikke være i strid med den foreslåede bestemmelse. På tilsvarende måde vil dele af et telefonnummer fortsat frit kunne registreres – f.eks. således at de to sidste cifre i et ottecifret nummer udelades – idet det i dette tilfælde ikke vil være muligt for udenforstående at identificere den person, opkaldet er foretaget til. Endelig udelukker bestemmelsen ikke, at der i en virksomhed sker manuel registrering af opkaldte telefonnumre, f.eks. således at telefonsamtaler over længere afstande ekspederes manuelt af en telefonist, der samtidig noterer de opkaldte numre, eller således at medarbejderne efter aftale med virksomheden hver for sig noterer de telefonnumre, de foretager opkald til.

Bestemmelsen vedrører alene en virksomheds m.v. registrering af oplysninger om brugen af virksomhedens telefoner. Ønsker en privat person at føre kontrol med de telefonsamtaler, der føres af den pågældende eller dennes husstand, vil han som hidtil med bistand fra telefonselskabet kunne foretage registrering heraf, i det omfang registreringen i øvrigt er i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om private registre.

Efter forslaget kan registertilsynet tillade en virksomheds registrering af telefonnumre, hvortil der er foretaget opkald, hvis afgørende hensyn til offentlige eller private interesser taler herfor. Som eksempel på tilfælde, hvor registertilsynet kan meddele tilladelse, kan nævnes virksomheder, der ønsker at foretage registrering af de telefonopkald, der er foretaget i forbindelse med udførelsen af en bestemt arbejdsopgave i ind- eller udlandet, for at kunne få refunderet udgifterne ved samtalerne af virksomhedens medkontrahent i henhold til den indgåede aftale om udførelsen af opgaven.

Registertilsynet kan efter bestemmelsen fastsætte vilkår for tilladelsen. I de fleste tilfælde vil det være naturligt i hvert fald at fastsætte som vilkår, at de ansatte tydeligt orienteres om, at registrering af kaldte numre finder sted.

I tilfælde, hvor adgangen til registreringen af telefonnumre følger af lov, f.eks. retsplejelovens bestemmelser om efterforskningskridt i straffesager, gælder det foreslåede forbud ikke. Heller ikke telefonselskabernes registrering af kaldte telefonnumre til eget brug er omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 12

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. g.

Efter bestemmelsen gælder der en undergrænse på 500 kr. for de fordringer, som kan danne grundlag for videregivelse af oplysninger, der ikke fremgår af Statstidende, i summarisk form om en person eller virksomhed. Skyldforholdet skal dog vedrøre samme kreditor, hvorfor kreditoplysningsbureauet ikke kan foretage registrering, selv om bureauet har modtaget indberetning om en række mindre skyldforhold, der tilsammen udgør mere end 500 kr. Der er imidlertid intet til hinder for at videregive oplysninger i summarisk form om en person, hvis kreditor har fået tiltransporteret en række mindre fordringer på tilsammen mere end 500 kr.

Kreditoplysningsbureauerne vil fortsat kunne registrere alle skyldforhold til brug ved bureauets bredere vurdering af personers eller virksomheders økonomiske soliditet og kreditværdighed.

Videregivelse af summariske oplysninger kan efter bestemmelsen kun ske, når oplysningerne hidrører fra Statstidende, eller kreditor har erhvervet den registreredes skriftlige erkendelse af en forfalden gæld eller har foretaget retslige skridt imod den pågældende.

Oplysninger i Statstidende er i forvejen offentligt tilgængelige, ligesom disse oplysninger sjældent er behæftede med fejl. Det er derfor naturligt, at sådanne oplysninger kan danne grundlag for videregivelse af summariske oplysninger uanset gældsforholdets beskaffenhed. Oplysninger om gældssanering, der fremgår af Statstidende, er efter registertilsynets og justitsministeriets opfattelse af en sådan betydning for vurderingen af den pågældendes betalingsevne, at denne oplysning bør kunne medtages ved videregivelse af summariske oplysninger, uanset at det oprindelige gældsforhold er helt eller delvis ophørt ved gældssaneringen.

Debitors skriftlige erkendelse af en forfalden gæld vil i reglen foreligge i form af et frivilligt forlig, men også en helt formløs, men klar og ubetinget skriftlig erkendelse vil være tilstrækkelig. Derimod vil det forhold, at debitor har modtaget en eller flere incassoskrivelser uden at reagere, i

sig selv ikke være tilstrækkeligt til, at der kan videregives kreditoplysninger i summarisk form om den pågældende.

Begrebet retslige skridt kendes fra den obligationsretlige lovgivning. Det kan f.eks. være indlevering af stævning til retten, fremsættelse over for fogedretten af anmodning om tvangsfuldbyrdelse, indgivelse af konkursbegæring m.v.

Bureauerne skal sikre sig det nødvendige bevis for, at der foreligger en skylderkendelse eller at der er taget retslige skridt. Bevis i form af en fotokopi af skylderkæringer, eller en stævning, hvoraf fremgår, at den er indleveret til retten, vil normalt være tilstrækkeligt.

Videregivelse af summariske oplysninger om enkeltpersoner skal ske, således at det ikke kan danne grundlag for vurdering af økonomisk soliditet og kreditværdighed for andre.

Dette indebærer, at bureauernes publikationer – lister eller microfiches – skal indrettes således, at der alene kan søges efter de registrerede personers navne, placeret i alfabetisk rækkefølge. Derimod må de registrerede personer ikke placeres efter adresse, postnummer, områdekode eller lignende. Bestemmelsen vedrører ligeledes mundtligt videregivelse af oplysninger, f.eks. ved telefonisk henvendelse til bureauet eller via en terminal tilknyttet bureauets registre. Telefonisk videregivelse af summariske oplysninger må således kun ske, hvis abonnenten kan angive navnet på den person, der ønskes oplysning om. Videregivelse af sådanne oplysninger via en edb-terminal, placeret hos abonnenten, med forbindelse til kreditoplysningsbureauets registre forudsætter, at systemet teknisk indrettes således, at der alene kan søges på navn, ikke på adresse, postnummer, områdekode o.lign., og at program og terminaler er af en sådan beskaffenhed, at søgning på denne måde ej heller kan ske i terminalen. Det er kun enkeltpersoner, der beskyttes af bestemmelsen. Således vil et kreditoplysningsbureau fortsat kunne udsende summariske oplysninger om virksomheder i en bestemt branche, og i dette tilfælde kan oplysninger om, at et stort antal virksomheder i branchen er nødlidende, have betydning også for vurderingen af økonomisk soliditet og kreditværdighed for virksomheder i branchen, der ikke er videregivet oplysninger om.

For de advarsregistre, som registertilsynet har meddelt tilladelse til, jfr. lovens § 3, stk. 3, har tilsynet fastsat en række vilkår, som normalt har store ligheder med de bestemmelser, der gælder for kreditoplysningsbureauernes registre, bl.a. hvad angår adgangen til registerindsigt og registrering og videregivelse af oplysninger.

Det vil efter justitsministeriets opfattelse være naturligt, at disse vilkår efter en eventuel vedtagelse af nærværende forslag tages op til fornyet vurdering og bringes i overensstemmelse med de ændringer, der er foretaget bl.a. med hensyn til registerindsigt og registrering og videregivelse af oplysninger.

Til nr. 13

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 4 og nr. 7.

Til nr. 14

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 14

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5 i.

Det foreslås, at registertilsynet i særlige tilfælde skal kunne pålægge en virksomhed at slette oplysningerne, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver, uanset at oplysningerne er rigtige og lovligt registrerede. Ved vurderingen af, om tilsynet skal pålægge en virksomhed at foretage sletning efter denne bestemmelse, må interessen i sletning – herunder især den registreredes interesse heri – afvejes over for virksomhedens eller tredjemands interesse i at bevare disse oplysninger, der som nævnt er rigtige og lovligt registrerede, sammenholdt med det arbejde og de omkostninger, som et krav om sletning vil medføre for virksomheden. I en del tilfælde – navnlig ved den registreredes anmodning om sletning af registre, der har karakter af arkiver, journalsamlinger o.lign. – kan sletning således nægtes ud fra en vurdering som nævnt ovenfor.

Til nr. 16–19

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til § 2

I § 2 foreslås en række ændringer af bestemmelserne i lov om offentlig myndigheders registre. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 6.

Til nr. 1

Efter bestemmelsen i § 2, stk. 1, vil vedkommende minister efter forhandling med justitsministeren kunne fastsætte, at loven helt eller delvis skal gælde for registre, der føres for nærmere an-

givne selskaber, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning. Det gælder dog kun, hvis udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, eller i det omfang de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelser på statens eller en kommunes vegne.

I forhold til den gældende bestemmelse i lovens § 2 udvides kredsen af virksomheder, som kan inddrages under lovens område, med virksomheder o.lign., der – selv om udgifterne til virksomheden ikke overvejende dækkes af offentlige midler – i henhold til loven har fået til opgave at træffe afgørelse på statens eller en kommunes vegne.

Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelsen i § 1, stk. 2, i forvaltningsloven og § 1, stk. 3, i lov om offentlighed i forvaltningen. Vedkommende minister fastsætter forskrifter for registeret i overensstemmelse med reglerne i §§ 4 og 5. I disse forskrifter kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne, jfr. lovens § 29, stk. 2.

Til nr. 2

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 6 g.

Efter forslaget stk. 3 vil justitsministeren efter indhentet udtalelse fra registertilsynet kunne fastsætte, at bestemte typer af registre undtages fra bestemmelserne i lovens § 4, stk. 2 og 3, § 5, § 6, stk. 2–4, og § 7, stk. 1–3. Sådan undtagelse indebærer for et register, der ønskes ført for en statslig myndighed, at der ikke skal fastsættes forskrifter om registerets opbygning og drift, og at registertilsynets udtalelse ikke skal indhentes, inden registeret oprettes. Derimod skal registerets oprettelse godkendes af vedkommende minister, og lovens bestemmelser om registrering og videregivelse af oplysninger, opbevaring og sletning af oplysninger, sikkerhedsforanstaltninger, registerindsigt m.v. gælder direkte for registeret.

For et register, der føres for en enkelt kommune, og som undtages efter bestemmelsen, vil det indebære, at kommunalbestyrelsen fortsat skal godkende registerets oprettelse, mens der ikke skal fastsættes forskrifter for registeret eller indhentes en udtalelse fra registertilsynet herom.

For fælleskommunale registre indebærer forslaget, at finansministeren ikke skal fastsætte forskrifter for registeret, ligesom registertilsynets udtalelse ikke skal indhentes. Derimod er det fortsat et krav, at en kommunes tilslutning til et sådant register beslutes af kommunalbestyrelsen i et møde.

Samkøring af registre, der er undtaget efter bestemmelsen i stk. 2, vil kunne ske uden forud indhentet udtalelse fra registertilsynet og uden fastsættelse af forskrifter for samkøringen. Samkøringen skal dog godkendes af vedkommende minister eller kommunalbestyrelsen. Sker samkøringen med et register, der ikke er undtaget efter bestemmelsen, gælder lovens bestemmelser fuldt ud for samkøringen.

Det forhold, at der gøres undtagelse fra pligten til at fastsætte forskrifter for registeret, medfører tillige, at der ikke er mulighed for at fastsætte bestemmelser om straf efter lovens § 29, stk. 2. Sådanne fastsættelse af straffebestemmelser er navnlig aktuell, hvor private virksomheder m.v. medvirker ved registerets førelse, idet reglerne i straffeloven og de almindelige regler om disciplinæransvar, der gælder for personer i offentlig tjeneste eller hverv, i almindelighed kan sikre, at registerlovens bestemmelser overholdes i den offentlige forvaltning. Gennem fastsættelsen af de vilkår, der skal gælde for virksomhedernes m.v. medvirken ved registerets førelse, kan overholdelsen af lovens regler sikres også over for private virksomheder m.v., der medvirker ved førelsen af et register, som undtages efter bestemmelsen.

Som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger tænkes adgangen til at undtage efter den foreslåede bestemmelse i stk. 3 kun anvendt, når registerets indhold, anvendelsen af de registrerede oplysninger og antallet af registrerede oplysninger gør dette ubetænkeligt.

Efter stk. 4 skal registertilsynet endvidere i enkeltstående tilfælde kunne tillade, at der ikke fastsættes forskrifter for et bestemt register, når dette efter registerets karakter må anses for ubetænkeligt.

Registerets oprettelse skal også i sådanne tilfælde godkendes af en myndighed som ovenfor nævnt, og tilslutning til et fælleskommunalt register skal fortsat ske efter kommunalbestyrelsens beslutning, der træffes i et møde. Lovens bestemmelser gælder direkte for registerets førelse. Samkøring af registre, der er undtaget fra kravet om forskrifter, omfattes ikke af bestemmelsen, og registertilsynet kan således ikke undtage samkøring af edb-registre fra kravet om, at der skal fastsættes forskrifter for samkøringen.

Registertilsynet har ved behandlingen af en del sager, der er forelagt tilsynet til udtalelse, foretaget en formålsbestemt fortolkning af lovens kapitel 1 og tilkendegivet, at registeret vel formelt er omfattet af registerdefinitionen i lovens § 1, men at registeret under hensyn til dets art sammenholdt med

lovens formål ikke anses for omfattet af loven. Herved er det undgået, at den relativt omstændelige procedure for oprettelse af registre skal iagttages for en række registre, der er så små og lidet følsomme, at oprettelsesproceduren, herunder navnlig fastsættelsen af forskrifter for registeret, ville forekomme overflødig og bureaukratisk.

Ved fremtidig forelæggelse af sager af denne art får tilsynet mulighed for at gøre undtagelse fra registeret efter bestemmelsen i stk. 4, således at registeret – fremfor helt at blive undtaget fra lovens bestemmelser – undergives disse, men uden at der fastsættes særlige forskrifter for registeret.

Til nr. 3

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 6 a.

Efter forslaget suppleres angivelsen af de oplysninger, der efter § 9, stk. 2, skal betragtes som rent private, med oplysninger om foreningsforhold og væsentlige sociale problemer.

Herved bringes bestemmelsen i overensstemmelse med bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 1.

Om de forhold, der kan betragtes som væsentlige sociale problemer, henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Efter bestemmelsen i lovens § 9, stk. 4, kan justitsministeren efter indhentet udtalelse fra registertilsynet tillade, at registereksemplarer overføres til opbevaring i arkiv. Denne bestemmelse foreslås præciseret således, at det i lovteksten angives, at arkivering kun må ske, når dette efter registerets karakter skønnes nødvendigt for varetagelsen af offentlige eller private interesser, der overstiger hensynet til de interesser, som begrunder sletning, herunder hensynet til den registrerede. Afvejningen heraf må bl.a. ske på grundlag af en helhedsvurdering af behovet for opbevaring af oplysninger til brug ved fremtidig forskning og planlægning, og en sådan vurdering må løbende tages op til fornyet vurdering i lyset af ændringer i samfundsstrukturen og af de registre, der allerede er arkiveret.

Til nr. 5

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 6.

Efter bestemmelsen får den, der er optaget i et edb-register med oplysninger om rent private forhold, en ret til på begæring automatisk at få udskrift af de oplysninger, der er registreret om den

pågældende. De nærmere bestemmelser herom – herunder intervallerne for meddelelse om registerindsigt – fastsættes i forskrifterne for det pågældende register. I tilfælde, hvor den registrerede i forvejen jævnligt får meddelelse om de registrerede oplysninger, vil der ikke kunne stilles krav om automatisk registerindsigt, heller ikke selv om en uvæsentlig del af de registrerede oplysninger er udeladt af disse meddelelser.

For sygehusregistre eller andre patient- eller sygdomsregistre gælder efter § 13, stk. 3, som bliver stk. 4, at registerindsigt meddeles gennem en læge. Som følge heraf vil automatisk registerindsigt næppe være praktisk muligt, og disse registre foreslås derfor undtaget fra den foreslåede bestemmelse.

Ud over adgangen til automatisk registerindsigt i disse registre gælder de almindelige bestemmelser om registerindsigt efter begæring for disse registre. Dette indebærer bl.a., at den registrerede – selv om de pågældende automatisk får meddelelse om registerindsigt – kan anmode om registerindsigt efter bestemmelsen i § 13, stk. 1, også selv om der endnu ikke er forløbet mere end 12 måneder efter den seneste automatiske meddelelse af registerindsigt, jfr. forslaget § 1, nr. 8.

Der kan i forskrifterne fastsættes bestemmelser om betaling for automatisk registerindsigt.

Til nr. 6

Ved den foreslåede bestemmelse bringes lovens § 13, stk. 4, i overensstemmelse med bestemmelsen i forvaltningslovens § 15, stk. 1, 1. led.

Til nr. 7–11

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 12

Den foreslåede bestemmelse regulerer spørgsmålet om videregivelse af registrerede oplysninger om rent private forhold til private personer eller virksomheder.

Bestemmelsen er formuleret, således at den systematisk svarer til de foreslåede bestemmelser i § 21, stk. 1–2, om videregivelse af sådanne oplysninger til andre offentlige myndigheder.

Bestemmelserne i stk. 5–6 svarer til den gældende lovs § 18, stk. 2 og 3.

Til nr. 13

Den foreslåede bestemmelse vedrører videregivelse til private af andre registrerede oplysninger end oplysninger om rent private forhold. Bestem-

melsen svarer til de regler, der i dag gælder for videregivelse af sådanne oplysninger til private. Som bestemmelsens sidste stykke foreslås dog indsat en ny bestemmelse, hvorefter registrerede oplysninger i særlige tilfælde kan videregives til private med registertilsynets tilladelse.

Baggrunden herfor er, at registertilsynet i enkelte sager har måttet udtale, at der efter de gældende bestemmelser i lov om offentlige myndigheders registre ikke kunne ske videregivelse af oplysninger, uanset at det har drejet sig om lidet følsomme oplysninger og uanset, at den påtænkte videregivelse forekom rimelig og velbegrunder. Registerlovens hovedregel er, at videregivelse af oplysninger til private ikke kan finde sted uden den registreredes samtykke, og i de nævnte tilfælde har antallet af registrerede været så stort, at det har været praktisk umuligt at indhente samtykke til videregivelsen fra den enkelte. Som eksempel kan nævnes, at registertilsynet har måttet meddele en offentlig institution, at der ikke er hjemmel til uden samtykke fra de registrerede at videregive oplysninger (navn, fødselsår, lønramme, dato for placering i den pågældende lønramme og dato for ansættelse i den pågældende kommune) fra et edb-lønregister til brug for udgivelsen af en revideret udgave af en fortegnelse over ansatte i institutionen. Fortegnelsen udarbejdes af en forhandlingsberettiget personaleorganisation, og der var ved tidligere udgaver af fortegnelsen videregivet sådanne oplysninger, herunder flere gange oplysninger fra registeret, før lov om offentlige myndigheders registre trådte i kraft.

I sådanne tilfælde vil registertilsynet efter den foreslåede bestemmelse kunne tillade, at videregivelse finder sted, hvis dette er ubetænkeligt. Heri ligger bl.a., at det skal være utvivlsomt, at beskyttelsen af de registreredes eller andres privatliv ikke bliver gået for nær ved videregivelsen.

Til nr. 14

Bestemmelsen regulerer adgangen til videregivelse fra offentlige forsknings- eller statistikregistre af oplysninger til private. Herved kommer der til at gælde samme regler for sådan videregivelse, som efter § 21, stk. 3, i den gældende lov (forslaget § 21, stk. 5) gælder for videregivelse til offentlige myndigheder.

Til nr. 15

Bestemmelsen skal sikre, at oplysninger, der videregives fra en offentlig myndigheds edb-registre til private, ikke misbruges til andre formål end

de tiltænkte, herunder videregives til uvedkommende. Bestemmelser om de formål, de videregivne oplysninger må anvendes til, kan fastsættes i registerets forskrifter eller konkret i forbindelse med videregivelsen i det enkelte tilfælde. Princippet i bestemmelsens 2. pkt. svarer til princippet i den gældende lovs § 18, stk. 3, 2.pkt. og § 19, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 16

Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med principperne i forvaltningsloven. I § 21, stk. 2, nr. 5, foreslås indsat en bestemmelse om videregivelse af oplysninger til forskningsformål. Bestemmelsen skal ses som udtryk for et ønske om fortsat at sikre forskningen muligheder for at drage nytte af oplysninger fra den offentlige forvaltning, når dette sker under betryggende vilkår.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, nr. 3, om videregivelse af andre oplysninger end oplysninger om rent private forhold svarer til, hvad der efter forvaltningslovens § 28, stk. 3, gælder for videregivelse af fortrolige oplysninger.

Til nr. 17-18

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til § 3

Lovændringen foreslås sat i kraft den 1. oktober 1987.

Som nævnt under bemærkningerne til § 1, nr. 3 og 5, vil et betydeligt antal registre, der er taget i brug inden lovændringen, skulle anmeldes til registertilsynet. For at sikre registertilsynet muligheder for at foretage en grundig forberedelse af denne ordning og en effektiv behandling af anmeldelserne foreslås en yderligere frist på 6 måneder for anmeldelse af registre, der er taget i brug inden lovens ikrafttræden.

Ændringerne i lov om offentlige myndigheders registre forudsætter, at et stort antal gældende registerforskrifter må tages op til revision. For at muliggøre et roligt forløb af dette arbejde foreslås det, at der gives en frist på 1 år efter lovens ikrafttræden hertil. Lovens bestemmelser skal dog overholdes allerede ved dens ikrafttræden, uanset om registerforskrifterne måtte være tilpasset de nye be-

stemmelser eller ej. Justitsministeriet kan forlænge fristen herfor.

Til § 4

Ændringerne i lov om private registre m.v. gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet området må anses for et særanliggende efter lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre og lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands hjemmestyre.

Den gældende lov om private registre m.v. gælder fortsat for Grønland uanset de ændringer, der foretages ved nærværende lov.

Det grønlandske hjemmestyre vil imidlertid med hjemmel i hjemmestyreloven kunne ophæve eller ændre bestemmelserne i lov om private registre for registre, der føres af virksomheder m.v. på Grønland.

Ændringerne i lov om offentlige myndigheders registre gælder ikke for registre, der føres for hjemmestyremyndighederne på Færøerne eller Grønland, idet den almindelige regulering af hjemmestyrets registervirksomhed efter hjemmestyrelovene må antages at høre under hjemmestyrets afgørelse.

Den gældende lov om offentlige myndigheders registre gælder fortsat for Grønland, men kan ændres eller ophæves for så vidt angår registre, der føres for hjemmestyrets myndigheder med hjemmel i hjemmestyreloven.

Lovens § 2 gælder ikke for registre, der føres for rigsmyndigheder på Grønland. Lov om offentlige myndigheders registre gælder for disse registre, og lovændringen kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse registre med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger. Der bør i den forbindelse tilstræbes en fuldstændig koordinering af reglerne i en sådan kgl. anordning af de regler, der fastsættes af hjemmestyret for hjemmestyremyndighedernes registre.

Loven gælder ikke for registre, der føres for rigsmyndigheder på Færøerne. Loven kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse registre. Der bør i den forbindelse tilstræbes koordinering med de regler, der fastsættes af det færøske hjemmestyre for registre, der føres for hjemmestyremyndighederne.

*Uofficiel oversættelse af:***Konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med automatisk databehandling af personoplysninger.****PRÆAMBEL**

Europarådets medlemsstater, der undertegner denne konvention,

under hensyntagen til, at det er Europarådets mål at skabe en nærmere forbindelse mellem medlemsstaterne, først og fremmest baseret på respekt for lovgivningen samt menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

under hensyntagen til at det er ønskeligt at udvide beskyttelsen af det enkelte menneskes grundlæggende frihedsrettigheder og andre rettigheder, især hensynet til den enkeltes retsbeskyttelse og integritet, når det tages i betragtning, at der hen over grænserne overføres en voksende mængde af personoplysninger, der undergives automatisk databehandling;

samtidig med at de bekræfter deres tilslutning til informationsfrihed uden hensyn til landegrænser;

i erkendelse af, at det er nødvendigt at forene de grundlæggende værdier, der består i beskyttelse af den personlige integritet og fri udveksling af informationer;

er blevet enige om følgende bestemmelser:

Kapitel I**Generelle bestemmelser***Artikel 1**Genstand og formål*

Denne konvention har til formål at sikre, at det enkelte menneskes grundlæggende frihedsrettigheder og andre rettigheder, især den enkeltes integritet, beskyttes i forbindelse med automatisk databehandling af personoplysninger (»databeskyttelse«) inden for de

underskrivende staters territorier uanset den pågældendes nationalitet eller bopæl.

*Artikel 2**Definitioner*

I denne konvention

- a) betegner »personoplysninger« enhver oplysning, der kan henføres til en fysisk person, der kan identificeres (den registrerede);
- b) betegner »automatiseret register« enhver samling af oplysninger, der underkastes automatisk databehandling;
- c) omfatter »automatisk databehandling« følgende, såfremt udførelsen helt eller delvis sker ad automatisk vej: opbevaring, udførelse af logiske operationer og/eller regneoperationer med disse oplysninger, ændring, sletning, genfindning, videregivelse eller spredning;
- d) betegner »den registeransvarlige« den fysiske eller juridiske person, myndighed, institution eller anden instans, som i henhold til nationale retsregler kan træffe afgørelse om, hvilket formål det automatiserede register skal have, hvilke kategorier af personoplysninger der skal opbevares, og hvilken behandling de skal underkastes.

*Artikel 3**Anvendelsesområde*

- (1) De kontraherende stater forpligter sig til at anvende denne konvention på automatiserede personregistre og automatisk databehandling af personoplysninger inden for den offentlige og den private sektor.
- (2) Enhver stat kan ved undertegnelsen eller ved deponeringen af ratifikations-, vedtagelses-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet eller på et senere tidspunkt

meddele i en erklæring til Europarådets generalsekretær,

- a) at den ikke vil anvende denne konvention på bestemte kategorier af automatiserede personregistre, over hvilke en fortegnelse vil blive deponeret. Fortegnelsen må imidlertid ikke omfatte kategorier af automatiserede registre, som i henhold til national lovgivning er omfattet af databeskyttelsesbestemmelser. Fortegnelsen kan ændres ved en ny erklæring, når nye kategorier af automatiserede personregistre underkastes nationale databeskyttelsesbestemmelser;
  - b) at den også vil anvende denne konvention på oplysninger om grupper af personer, foreninger, stiftelser, selskaber, sammenslutninger eller enhver anden form for institutioner, som direkte eller indirekte består af fysiske personer, uanset om disse institutioner er retssubjekter [retsevne];
  - c) at den også vil anvende denne konvention på personregistre, som ikke behandles automatisk.
- (3) Enhver stat, der har udvidet konventionens gyldighedsområde ved en erklæring i henhold til stk. 2, litra b eller c, kan i denne erklæring meddele, at udvidelsen kun gælder for bestemte kategorier af personregistre, over hvilke en fortegnelse vil blive deponeret.
- (4) Har en deltagerstat ved en erklæring i henhold til stk. 2, litra a, undtaget visse kategorier af automatiserede personregistre fra konventionens bestemmelser, kan den pågældende stat ikke kræve, at en deltagerstat, der ikke har undtaget disse kategorier af registre, anvender konventionen på dem.
- (5) Ligeledes kan en deltagerstat, der ikke har foretaget nogen udvidelse i henhold til stk. 2, litra b eller c, ikke kræve, at en deltagerstat, der har foretaget en sådan udvidelse, anvender denne konvention på disse områder.
- (6) De i stk. 2 anførte erklæringer får virkning fra konventionens ikrafttræden for de stater, der har afgivet dem ved undertegnelsen eller ved deponeringen af ratifikations-, vedtagelses-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet, eller hvis de er afgivet senere end tre måneder efter,

at erklæringen er modtaget af Europarådets generalsekretær. Disse erklæringer kan kaldes helt eller delvis tilbage ved meddelelse til Europarådets generalsekretær. Tilbagekaldelsen får virkning tre måneder efter, at meddelelsen er modtaget.

Kapitel II

Grundprincipper for databeskyttelse

Artikel 4

De kontraherende staters pligter

- (1) Hver af de kontraherende stater skal i deres nationale lovgivning træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de grundprincipper for databeskyttelse, som opstilles i dette kapitel.
- (2) De kontraherende stater skal træffe disse foranstaltninger senest på det tidspunkt, hvor denne konvention træder i kraft for dem.

Artikel 5

Oplysningernes beskaffenhed

Personoplysninger, der undergives automatisk databehandling, skal

- a) indsamles og behandles på korrekt og lovlig måde;
- b) opbevares med henblik på bestemte og lovlige formål og må ikke anvendes på en måde, der strider imod disse formål;
- c) være relevante og tilstrækkelige i forhold til de formål, hvortil de opbevares, og må ikke gå ud over disse;
- d) være rigtige og om nødvendigt ajourførte;
- e) opbevares på en sådan måde, at den registrerede ikke kan identificeres længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålet med opbevaringen.

Artikel 6

Særlige typer af oplysninger

Personoplysninger om race, politisk overbevisning, religion eller anden trosoverbevisning og personoplysninger om helbred eller seksuelle forhold må ikke undergives automatisk databehandling, medmindre den nationale lovgivning yder særlig beskyttelse. Det samme gælder for personoplysninger vedrørende domme for strafbare forhold.

Artikel 7

Sikkerhedsforanstaltninger

Til beskyttelse af personoplysninger, der indgår i automatiserede registre, skal der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger imod uagtsom eller uautoriseret tilintetgørelse, [uagtsom forsvinden], uautoriseret adgang til ændring af eller videregivelse og spredning af oplysninger.

Artikel 8

Yderligere beskyttelse af den registrerede

Enhver skal have mulighed for

- a) at få kendskab til eksistensen af et automatiseret personregister, registerets hovedformål samt, hvem der er den registeransvarlige og dennes sædvanlige opholdssted eller forretningssted;
- b) med passende mellemrum og uden urimelig forsinkelse eller for store omkostninger at få [bekræftet], hvorvidt der findes oplysninger om ham i det automatiserede register, samt at få underretning om disse oplysninger i en forståelig form;
- c) i givet fald at få berigtiget eller slettet oplysninger, hvis de har været behandlet i strid med de bestemmelser i national lov, som gennemfører de grundlæggende principper, der er anført i artikel 5 og 6;
- d) at kunne klage, såfremt et krav om bekræftelse eller i givet fald underretning, berigtigelse eller sletning i henhold til litra b og c ikke efterkommes.

Artikel 9

Undtagelser og begrænsninger

- (1) Fravigelse fra art. 5, 6 og 8 må kun finde sted i det omfang, det følger af denne artikel.
- (2) Artikel 5, 6 og 8 kan fraviges, når det sker i henhold til lovgivningen i den pågældende stat, og når det er nødvendigt i et demokratisk samfund for at
  - a) beskytte statens sikkerhed, den offentlige orden samt statens økonomiske interesser eller for at bekæmpe lovovertrædelser;
  - b) beskytte den registrerede eller tredjemandes frihedsrettigheder og andre rettigheder.

- (3) Udøvelsen af de i art. 8, litra b, c og d fastlagte rettigheder kan ved lov begrænses for automatiserede personregistre, der benyttes til statistiske eller forskningsmæssige formål, når der åbenbart ikke er fare for, at de registreredes retsbeskyttelse og integritet krænkes herved.

Artikel 10

Sanktioner og retsmidler

Enhver kontraherende stat forpligter sig til at indføre egnede sanktioner og retsmidler for overtrædelse af de nationale lovbestemmelser, som gennemfører de grundlæggende principper om databeskyttelse, der er anført i dette kapitel.

Artikel 11

Videregående beskyttelse

Ingen bestemmelser i dette kapitel skal forstås således, at den begrænser eller på anden måde påvirker en stats adgang til at yde registrerede større beskyttelse end den, der er foreskrevet i denne konvention.

Kapitel III

Overførsel af oplysninger hen over grænser

Artikel 12

Overførsel af personoplysninger hen over grænser og den nationale lovgivning

- (1) Følgende bestemmelser finder – uanset hvilket medium, der anvendes – anvendelse, når personoplysninger, der undergives automatisk databehandling, eller personoplysninger der er indsamlet med henblik på automatisk databehandling, overføres hen over nationale grænser.
- (2) En stat må ikke alene af hensyn til beskyttelsen af den personlige integritet forbyde overførslen af personoplysninger til en anden deltagerstat eller gøre en sådan overførsel afhængig af en særlig tilfaldelse,
- (3) Enhver kontraherende stat kan dog fravige bestemmelsen i stk. 2,
  - a) i det omfang den pågældende stats lovgivning indeholder særlige bestemmelser for visse kategorier af personoplysninger eller automatiserede personregistre som følge af oplysningernes eller registrenes beskaffenhed.

hed, medmindre den anden kontraherende stats forskrifter yder tilsvarende beskyttelse;

- b) for at undgå, at overførslen resulterer i en omgåelse af statens lovgivning, som følge af, at overførslen sker gennem en kontraherende stat til en stat, der ikke er medunderskriver af konventionen.

Kapitel IV Gensidig bistand

Artikel 13

Samarbejde mellem de kontraherende stater

- (1) De kontraherende stater er enige om at bistå hinanden med henblik på at gennemføre denne konvention.
- (2) Med henblik herpå skal
- a) hver stat udpege en eller flere myndigheder og give Europarådets generalsekretær meddelelse om disse myndigheders betegnelse og adresse;
- b) hver stat, der har udpeget flere myndigheder, fastlægge hver enkelt myndigheds kompetenceområde og anføre dette i den litra a nævnte meddelelse.
- (3) En myndighed, der er udpeget af en stat, skal efter anmodning fra en myndighed, der er udpeget af en anden deltagerstat
- a) give oplysninger om lovgivning og administrativ praksis på databeskyttelsesområdet;
- b) i overensstemmelse med den nationale lovgivning og udelukkende med henblik på beskyttelse af den personlige integritet træffe egnede foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe faktiske oplysninger om en bestemt automatisk databehandling, der udføres på den pågældende stats territorium, dog med undtagelse af oplysninger om selve de behandlede personoplysninger.

Artikel 14

Bistand til registrerede, der er bosiddende i udlandet

- (1) Enhver kontraherende stat skal bistå personer, der er bosiddende i udlandet, ved udøvelsen af deres rettigheder i henhold

til de nationale lovbestemmelser, som gennemfører de grundlæggende principper, der er anført i artikel 8.

- (2) En person, der er bosiddende i en anden kontraherende stat skal have adgang til at få sin anmodning formidlet gennem den myndighed, der er udpeget af denne deltagerstat.
- (3) Anmodning om bistand skal indeholde alle nødvendige oplysninger, herunder især oplysninger om
- a) navn, adresse og alle andre oplysninger, der er nødvendige for at identificere den person, som anmoder om bistand;
- b) det automatiserede personregister som ansøgningen vedrører eller den registeransvarlige;
- c) formålet med anmodningen.

Artikel 15

Sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med bistand, der ydes af de udpegede myndigheder

- (1) En myndighed, der er udpeget af en stat, som i anledning af en anmodning om bistand eller som svar på myndighedens egen anmodning modtager oplysninger fra en myndighed, der er udpeget af en anden stat, må kun anvende disse oplysninger til de formål, der er anført i anmodningen.
- (2) En kontraherende stat skal sørge for, at de personer, der er tilknyttet den udpegede myndighed eller som handler på dennes vegne, er underkastet den fornødne tavshedspligt med hensyn til de pågældende oplysninger.
- (3) En udpeget myndighed må under ingen omstændigheder på eget initiativ fremsætte anmodning om bistand i henhold til artikel 14, stk. 2, for en registreret, der er bosat i udlandet uden den pågældendes udtrykkelige samtykke.

Artikel 16

Afvisning af anmodninger om bistand

En udpeget myndighed, der modtager en anmodning om bistand i henhold til artikel 13 eller artikel 14 må ikke afvise at efterkomme anmodningen, medmindre

- a) anmodningen falder udenfor den ansvarlige myndigheds beføjelser på databeskyttelsesområdet;
- b) anmodningen ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention;
- c) opfyldelsen af anmodningen ville være uforenelig med denne stats suverænitet, ordre public eller sikkerhed hos den stat, der har udpeget myndigheden, eller uforenelig med de grundlæggende frihedsrettigheder og andre rettigheder for de personer, der hører ind under denne stats jurisdiktion.

Artikel 17

Omkostninger og fremgangsmåde i forbindelse med bistand

- (1) For den gensidige hjælp, som deltagerstaterne yder hinanden i henhold til art. 13, eller den bistand, som de yder registrerede i udlandet i henhold til art. 14, kan der ikke kræves betaling af omkostninger eller gebyrer, medmindre der er tale om udgifter til eksperter og tolke. Sådanne udgifter afholdes af den stat, der har udpeget den myndighed, som har fremsat anmodningen om bistand.
- (2) En registreret må ikke, i forbindelse med foranstaltninger, der er truffet for hans skyld af en anden stat på dennes territorium, blive pålagt at betale andre omkostninger eller gebyrer, end dem, der lovligt kan afkræves personer, der er bosiddende i den pågældende stat.
- (3) øvrige enkeltheder i forbindelse med bistand, især med hensyn til form og fremgangsmåde samt med hensyn til hvilket sprog, der skal anvendes, fastlægges direkte mellem berørte deltagerstater.

Kapitel V

Rådgivende komité

Artikel 18

Komitéens sammensætning

- (1) Efter denne konventions ikrafttræden nedsættes en rådgivende komité.
- (2) Enhver kontraherende stat udpeger en repræsentant og en stedfortræder til denne komité. De af Europarådets medlemsstater, der ikke har underskrevet denne

konvention, kan lade sig repræsentere i komitéen af en observatør.

- (3) Ved enstemmighed i den rågivende komité kan det vedtages at indbyde en stat, der ikke er medlem af Europarådet og som ikke har underskrevet denne konvention, til at lade sig repræsentere af en observatør på et nærmere bestemt møde.

Artikel 19

Komitéens opgaver

Den rådgivende komité

- a) kan stille forslag med henblik på at lette eller forberede anvendelsen af konventionen;
- b) kan i overensstemmelse med artikel 21 foreslå ændringer i denne konvention;
- c) skal udtale sig om ethvert forslag om ændring af denne konvention, som den får forelagt i henhold til artikel 21, stk. 3;
- d) kan efter anmodning fra en deltagerstat udtale sig om ethvert spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af denne konvention.

Artikel 20

Procedure

- (1) Den rådgivende komité indkaldes af Europarådets generalsekretær. Det første møde finder sted senest 12 måneder efter denne konventions ikrafttræden. Derefter afholder komitéen møde mindst en gang hvert andet år og derudover hver gang, en tredjedel af deltagerstaternes repræsentanter kræver det.
- (2) Den rådgivende komité er beslutningsdygtig, når et flertal af deltagerstaternes repræsentanter er til stede på mødet.
- (3) Efter hvert møde afgiver den rådgivende komité en beretning til Europarådets ministerkomité om udvalgets arbejde og om hvordan konventionen virker.
- (4) I overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention fastlægger den rådgivende komité selv sin forretningsorden.

Kapitel VI

Ændringer

Artikel 21

Ændringer

- (1) Forslag til ændring af denne konvention kan fremsættes af en kontraherende stat, Europarådets ministerkomité eller den rådgivende komité.
- (2) Ethvert ændringsforslag sendes af Europarådets generalsekretær, til medlemmerne af Europarådet samt til ethvert ikke-medlem, som har tiltrådt denne konvention eller er blevet opfordret til at tiltræde den i henhold til artikel 23.
- (3) Derudover sendes ethvert ændringsforslag fra en deltagerstat eller fra ministerkomitéen til den rådgivende komité, som skal afgive en udtalelse til ministerkomitéen om den foreslåede ændring.
- (4) Ministerkomitéen behandler den foreslåede ændring og udtalelsen fra den rådgivende komité og kan godkende ændringen.
- (5) En ændring, som ministerkomitéen har godkendt i henhold til stk. 4, forelægges deltagerstaterne med henblik på samtykke.
- (6) En ændring, som ministerkomitéen har godkendt i henhold til stk. 4, træder i kraft på tredivtedagen efter det tidspunkt, hvor alle deltagerstater har givet generalsekretæren meddelelse om deres samtykke.

Kapitel VII

Slutningsbestemmelser

Artikel 22

Ikrafttræden

- (1) Denne konvention er åben for undertegnelse af Europarådets medlemsstater. Den træder først i kraft efter ratifikation, vedtagelse eller godkendelse. Ratifikations-, vedtagelses- eller godkendelsesdokumenterne deponeres hos Europarådets generalsekretær.
- (2) Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter en periode på tre måneder efter den dag, hvor fem af Europarådets medlemsstater i henhold til stk. 1 har givet udtryk for, at de accepterer at være bundet af konventionen.
- (3) For medlemsstater, der på et senere tidspunkt giver udtryk for, at de accepterer at være bundet af konventionen, træder den i kraft den første dag i den måned,

der følger efter en periode på tre måneder efter deponeringen af ratifikations-, vedtagelses- eller godkendelsesdokumentet.

Artikel 23

Ikke-medlemmers tiltrædelse

- (1) Efter denne konventions ikrafttræden kan Europarådets ministerkomité ved en beslutning truffet med det i artikel 20, litra d i vedtægten for Europarådet fastsatte flertal og med enstemmig tilslutning fra repræsentanterne for de medlemsstater, som har ret til en plads i komitéen, indbyde ethvert ikke-medlem af Europarådet til at tiltræde konventionen.
- (2) For enhver stat, der tiltræder konventionen, træder denne i kraft den første dag i den måned, der følger efter en periode på tre måneder efter deponering af tiltrædelsesdokumentet hos Europarådets generalsekretær.

Artikel 24

Geografisk gyldighedsområde

- (1) Alle stater kan ved undertegnelsen eller deponeringen af sit ratifikations-, vedtagelses-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument angive det territorium eller de territorier, for hvilke denne konvention finder anvendelse.
- (2) Alle stater kan til enhver tid derefter ved en erklæring til Europarådets generalsekretær udvide anvendelsen af denne konvention til et hvilket som helst territorium, der er anført i erklæringen. For disse territorier træder konventionen i kraft den første dag i den måned, der følger efter en periode på tre måneder, efter at erklæringen er indgået hos generalsekretæren.
- (3) Enhver erklæring, der er afgivet i henhold til stk. 1 og 2 kan, hvad angår de deri udpegede territorier, trækkes tilbage ved en meddelelse til Europarådets generalsekretær. Tilbagetrækningen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter en periode på seks måneder, efter at meddelelsen er indgået hos generalsekretæren.

Artikel 25

Forbehold

Konventionens bestemmelser åbner ikke mulighed for forbehold.

*Artikel 26**Opsigelse*

- (1) Alle deltagerstater kan til enhver tid opsig denne konvention ved en meddelelse til Europarådets generalsekretær.
- (2) Opsigelsen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter en periode på seks måneder, efter at meddelelsen er indgået hos generalsekretæren.

*Artikel 27**Meddelelser*

Europarådets generalsekretær giver Europarådets medlemsstater og enhver stat, der har tiltrådt denne konvention, meddelelse

om

- a) enhver undertegnelse;
- b) enhver deponering af et ratifikations-, vedtagelses-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument;
- c) ethvert tidspunkt for denne konventions ikrafttræden i henhold til artiklerne 22, 23 og 24;
- d) enhver anden handling eller meddelelse i forbindelse med denne konvention.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i   den

i en original på engelsk og fransk, som deponeres i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekretær fremsender bekræftede genparter til alle Europarådets medlemsstater og alle stater, der er blevet opfordret til at tiltræde denne konvention.

Bilag

I dette bilag er lov om private registre m.v. og lov om offentlige myndigheders registre gengivet, således som lovene vil fremtræde, hvis lovforslaget vedtages. Med mindre skrift er indsat den gældende formulering af de bestemmelser, der berøres af lovforslaget

Lov om private registre m.v.

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Registrering, der omfatter personoplysninger, og hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og systematisk registrering der omfatter oplysninger om personers, institutioners, foreningers eller virksomheders private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, må kun finde sted efter reglerne i kapitel 2, 2a, 2b og 3.

Stk. 2. Ved personoplysninger forstås oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, selv om det forudsætter kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende særlige identifikationer.

§ 1. Registrering, der omfatter personoplysninger, og hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og systematisk registrering, der omfatter oplysninger om personers, institutioners, foreningers eller virksomheders private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, må kun finde sted efter reglerne i kapitel 2 og 3.

Stk. 2 . . .

§ 2. Loven omfatter ikke registrering, der foretages for en offentlig myndighed, eller som i øvrigt omfattes af lov om offentlige myndigheders registre, jfr. dog kapitel 5.

Stk. 2. Loven omfatter ikke registrering, der alene finder sted til brug for personalhistoriske undersøgelser eller udgivelse af almindelige opslagsværker.

Stk. 3. Loven omfatter endvidere ikke registrering, der alene finder sted til videnskabelige eller statistiske formål. Registrering til disse formål af oplysninger som nævnt i § 3,

stk. 2, må dog kun ske efter forudgående anmeldelse til registertilsynet. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for registeret til beskyttelse af de registreredes privatliv, herunder om samtykke fra den registrerede, om sletning og ajourføring af oplysninger samt om sikkerhedsforanstaltninger mod, at registeret misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

§ 2. Loven omfatter ikke registrering, der foretages for en offentlig myndighed, eller som i øvrigt omfattes af lov om offentlige myndigheders registre, jfr. dog kapitel 5.

Stk. 2. Loven omfatter endvidere ikke registrering, der alene finder sted i videnskabeligt eller statistisk øjemed eller til brug for personalhistoriske undersøgelser eller udgivelse af almindelige opslagsværker.

Kapitel 2

Erhvervsvirksomheder m.v.

§ 3. Erhvervsvirksomheder, erhvervsdrivende, institutioner, foreninger og lignende må kun foretage registrering som nævnt i § 1 i det omfang, registreringen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art.

Stk. 2. Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler o.lign. må ikke registreres, medmindre dette følger af anden lovgivning. Registrering må dog ske, såfremt oplysningen er afgivet af den pågældende selv eller indhentet med hans samtykke, og der foreligger omstændigheder, hvor han må vide, at oplysningen vil blive registreret. Det er endvidere en betingelse, at det er nødvendigt for virksomheden m.v. at være i besiddelse af den pågældende

oplysning for at muliggøre en berettiget varetagelse af virksomhedens eller andres tarv.

Stk. 3. Registre, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og som indeholder oplysninger som nævnt i stk. 2, må kun oprettes efter forudgående anmeldelse til registertilsynet. Dette gælder dog ikke for så vidt angår registre, der føres af foreninger o.lign., i det omfang registeret alene omfatter oplysninger om foreningens medlemmer.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet undtage bestemte typer registre som nævnt i stk. 3 fra anmeldelsespligten.

Stk. 5. Oprettelse af registre med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelse med eller ansættelsesforhold til en registreret må kun finde sted efter forudgående tilladelse fra registertilsynet.

Stk. 6. Tilladelse efter stk. 5 kan betinges bl.a. af, at bestemte typer oplysninger ikke registreres, samt af, at registeret helt eller delvis undergives reglerne i kapitel 3.

Stk. 7. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet fastsætte, at nærmere angivne registre helt eller delvis undergives reglerne i kapitel 3, og at bestemte typer oplysninger ikke må indgå i de pågældende registre.

§ 3. Erhvervsvirksomheder, erhvervsdrivende, institutioner, foreninger og lignende må kun foretage registrering som nævnt i § 1 i det omfang, registreringen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art.

Stk. 2. Oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold, om helbredsforhold, misbrug af nydelsesmidler og lignende må ikke registreres, medmindre det følger af anden lovgivning. Registrering må dog ske, såfremt oplysningen er afgivet af den pågældende selv eller indhentet med hans samtykke, og der foreligger omstændigheder, hvor han må vide, at oplysningen vil blive registreret. Det er endvidere en betingelse, at det er nødvendigt for virksomheden m.v. at være i besiddelse af den pågældende oplysning for at muliggøre en berettiget varetagelse af virksomhedens eller andres tarv.

Stk. 3. Oprettelse af registre med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelse med eller ansættelsesforhold til en registreret må kun finde sted efter forudgående tilladelse fra registertilsynet.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 3 kan betinges bl.a. af, at bestemte typer oplysninger ikke registreres, samt af, at registeret helt eller delvis undergives reglerne i kapitel 3.

Stk. 5. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet fastsætte, at nærmere angivne registre helt eller delvis undergives reglerne i kapitel 3, og at bestemte typer oplysninger ikke må indgå i de pågældende registre.

§ 4. Registrerede oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler o.lign. må ikke videregives uden samtykke fra den registrerede eller den, der handler på dennes vegne, medmindre dette følger af anden lovgivning.

Stk. 2. Samkøring af forskellige virksomheders registre, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og som indeholder oplysninger som nævnt i stk. 1, må ikke finde sted.

Stk. 3. Registertilsynet kan dog i særlige tilfælde give tilladelse til samkøring som nævnt i stk. 2. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelsen, herunder vilkår for anvendelsen af de oplysninger, der fremkommer ved samkøringen.

Stk. 4. Andre registrerede oplysninger må kun videregives uden den registreredes samtykke i det omfang, videregivelse uden sådant samtykke er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art. Oplysninger om forhold, der ligger mere end 5 år tilbage, må dog ikke videregives uden samtykke, medmindre det er åbenbart, at det er af afgørende betydning for bedømmelsen af det forhold, som søges belyst, at oplysningen videregives, eller adgangen til videregivelse følger af anden lovgivning.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 4 gælder ikke for videregivelse, der alene finder sted til brug i videnskabeligt eller statistisk øjemed. I samme øjeblik må der uanset bestemmelsen i stk. 1 ske videregivelse af oplysninger om helbredsforhold.

§ 4. Registrerede oplysninger om race,

religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold, om helbredsforhold, misbrug af nydelsesmidler og lignende må ikke videregives uden samtykke fra den registrerede eller den, der handler på hans vegne, medmindre dette følger af anden lovgivning.

Stk. 2. Andre registrerede oplysninger må kun videregives uden den registreredes samtykke i det omfang, videregivelse uden sådant samtykke er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art. Oplysninger om forhold, der ligger mere end 5 år tilbage, må dog ikke videregives uden samtykke, medmindre det er åbenbart, at det er af afgørende betydning for bedømmelsen af det forhold, som søges belyst, at oplysningen videregives, eller adgangen til videregivelse følger af anden lovgivning.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 2 gælder ikke for videregivelse, der alene finder sted til brug i videnskabeligt, statistisk øjemed. I samme øjemed må der uanset bestemmelsen i stk. 1 ske videregivelse af oplysninger om helbredsforhold.

§ 4 a. Virksomheder må ikke videregive registrerede oplysninger om forbrugere til andre virksomheder til brug ved markedsføring.

Stk. 2. Videregivelse som nævnt i stk. 1 må dog ske, når betingelserne i § 4 er opfyldt, og den virksomhed, som ønsker at videregive oplysningerne, ved kundeforholdets begyndelse eller på et senere tidspunkt har givet den registrerede tydelig skriftlig meddelelse om, at videregivelse kan finde sted, og den registrerede ikke skriftligt har gjort indsigelse imod videregivelsen.

Stk. 3. Meddelelse som nævnt i stk. 2 skal indeholde oplysning om adgangen til skriftligt at gøre indsigelse mod videregivelsen.

Bestemmelsen er ny.

§ 5. Nægter virksomheden m.v. efter anmodning fra en registreret at slette eller berigtige oplysninger, der angives at være urigtige eller vildledende, eller at slette oplysninger, der ikke må registreres, eller har virksomheden ikke inden 4 uger besvaret en henvendelse herom fra den registrerede, kan den registrerede indbringe spørgsmålet for registertilsynet, der træffer afgørelse om, hvor-

vidt der skal foretages slettelse eller berigtigelse.

Stk. 2. Registertilsynet kan pålægge virksomheden at give skriftlig underretning om berigtigelsen til alle, der har modtaget oplysningen inden for de sidste 6 måneder, før den registrerede fremsatte sin anmodning over for virksomheden. Virksomheden skal samtidig give den registrerede meddelelse om, hvem der har modtaget underretning efter 1. pkt.

§ 6. I registre, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling (edb-registre), skal en oplysning slettes, når den på grund af alder eller af andre grunde har mistet sin betydning for varetagelsen af registerets opgaver.

Stk. 2. Edb-registre, der anvendes løbende, skal indrettes således, at der kan foretages fornøden ajourføring af oplysningerne.

Stk. 3. Virksomheder m.v. skal foretage den fornødne kontrol til sikring af, at der ikke indføres urigtige eller vildledende oplysninger i et edb-register. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges.

Stk. 4. Der skal træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger i et edb-register misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

§ 7. Bestemmelserne i § 6 gælder, uanset om registeret underkastes elektronisk databehandling i udlandet.

Kapitel 2 a

Registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv

§ 7 a. Hvor der ved registerets førelse gøres brug af elektronisk databehandling, skal virksomheden m.v. på begæring fra en person give denne meddelelse om, hvad der er registreret om den pågældende.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv bør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af oplysningerne, skal den registrerede gøres bekendt med de øvrige oplysninger.

Bilag til f.t.l. vedr. private registre m.v.

Stk. 3. En person, der har fået meddelelse efter stk. 1, har ikke krav på ny meddelelse før 12 måneder efter sidste meddelelse, medmindre den pågældende kan godtgøre en særlig interesse heri.

§ 7 b. Virksomheder m.v. skal på begæring give meddelelse som nævnt i § 7 a, stk. 1, skriftligt.

Stk. 2. Ved registre, der indeholder oplysning om helbredsforhold, kan meddelelse gives i form af en mundtlig underretning, når væsentlige hensyn til den registrerede taler herfor.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om betaling for skriftlige meddelelser.

§ 7 c. Virksomheder m.v. skal snarest besvare begæring som nævnt i § 7 a, stk. 1. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal virksomheden skriftligt underrette den pågældende om grunden hertil.

Stk. 2. Afslår virksomheden m.v. den registreredes begæring efter § 7 a, stk. 1, jfr. stk. 2, skal virksomheden samtidig oplyse den registrerede om adgangen til at indbringe spørgsmålet for registertilsynet.

§ 7 d. Afgørelser om retten til at få meddelt oplysninger efter bestemmelserne i §§ 7 a, 7 b og 7 c kan indbringes for registertilsynet.

§ 7 e. Bestemmelserne i §§ 7 a-d gælder, uanset om registeret underkastes elektronisk databehandling i udlandet.

Kapitlets bestemmelser er nye.

Kapitel 2 b

Registrering af telefonnumre

§ 7 f. I virksomheder m.v. må der ikke foretages automatisk registrering af, hvilke telefonnumre der er foretaget opkald til fra virksomhedens telefoner. Registrering må dog ske efter forudgående tilladelse fra registertilsynet i tilfælde, hvor afgørende hensyn til private eller offentlige interesser taler herfor. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis andet følger af lov eller for de koncessionerede telefonselskabers registrering af, til

hvilke telefonnumre der er foretaget opkald, til eget brug med henblik på opkrævning af betaling eller til brug ved teknisk kontrol.

Kapitlets bestemmelser er nye.

Kapitel 3

Kreditoplysningsbureauer

§ 8. Den, som ønsker at drive virksomhed med registrering af oplysninger til bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed med henblik på videregivelse (kreditoplysningsbureau), skal, inden virksomheden begyndes, foretage anmeldelse til registertilsynet.

§ 9. Kreditoplysningsbureauer må kun registrere og videregive oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed.

Stk. 2. Oplysninger som nævnt i § 3, stk. 2, må ikke registreres eller videregives.

Stk. 3. Oplysninger om forhold, der taler imod kreditværdighed, og som er mere end 5 år gamle, må ikke registreres eller videregives, medmindre det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at forholdet er af afgørende betydning for bedømmelsen af den pågældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed.

§ 10. Kreditoplysningsbureauer skal inden 4 uger efter registreringen give meddelelse til den, der første gang optages i registeret med oplysninger om andet end navn, adresse, stilling, erhverv eller oplysninger, der fremgår af Statstidende eller frit kan indhentes fra erhvervsregisteret. Meddelelsen skal indeholde oplysning om den registreredes adgang til at få oplysninger fra registeret efter bestemmelserne i § 11.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet fastsætte, at andre typer af oplysninger kan registreres, uden at der skal gives meddelelse efter stk. 1.

§ 11. Kreditoplysningsbureauet skal til enhver tid på begæring af den registrerede inden 4 uger meddele denne indholdet af de oplysninger og bedømmelser, bureauet har videregivet om den pågældende inden for de sidste 6 måneder, samt af de øvrige oplysninger, som bureauet på tidspunktet for begæ-

ringens fremsættelse har på kartotekskort, hulkort, magnetbånd eller på anden måde i bearbejdet form, herunder af foreliggende bedømmelser af den pågældende.

Stk. 2. Er bureauet i besiddelse af yderligere materiale om den registrerede, skal dette samtidig meddeles den pågældende med oplysning om materialets art samt om, at den registrerede kan få adgang til at gennemgå det ved personlig henvendelse til bureauet.

Stk. 3. Den registrerede kan ikke forlange at blive gjort bekendt med, hvorfra oplysningerne stammer, jfr. dog § 14.

Stk. 4. Den registrerede kan forlange, at bureauet giver meddelelse som nævnt i stk. 1 skriftligt. Justitsministeren fastsætter regler om betaling for skriftlige meddelelser.

§ 12. Oplysninger om økonomisk soliditet og kreditværdighed må kun meddeles skriftligt, jfr. dog § 11, stk. 1 og 2. Bureauet kan dog til abonnenter meddele summariske oplysninger mundtligt eller på lignende måde, såfremt spørgerens navn og adresse noteres og opbevares i mindst 6 måneder.

Stk. 2. Kreditoplysningsbureauets publikationer må kun indeholde oplysninger i summarisk form og kun udsendes til personer eller virksomheder, der abonnerer på meddelelser fra bureauet. Publikationerne må ikke indeholde oplysninger om de registreredes personnummer.

Stk. 3. Summariske oplysninger om skyldforhold må kun videregives, hvis oplysningerne hidrører fra Statstidende, eller oplysningerne vedrører skyldforhold til samme kreditor på mere end 500 kr., og kreditor har erhvervet den registreredes skriftlige erkendelse af en forfalden gæld eller har foretaget retslige skridt imod den pågældende.

Stk. 4. Videregivelse af summariske oplysninger om enkeltpersoners skyldforhold må kun ske på en sådan måde, at oplysningerne ikke kan danne grundlag for vurderingen af økonomisk soliditet og kreditværdighed for andre end de pågældende enkeltpersoner.

§ 12. Oplysninger om økonomisk soliditet og kreditværdighed må kun meddeles skriftligt, jfr. dog § 11, stk. 1 og 2. Bureauet kan dog til abonnenter meddele summariske oplysninger mundtligt eller på lignende måde, såfremt spørgerens navn og adresse noteres og opbevares i mindst 6 måneder.

Stk. 2. Kreditoplysningsbureauets publikationer må kun indeholde oplysninger i summarisk form og kun udsendes til personer eller virksomheder, der abonnerer på meddelelser fra bureauet. Publikationerne må ikke indeholde oplysninger om de registreredes personnummer.

§ 13. Oplysninger eller bedømmelser, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes af registeret eller berigtiges.

§ 14. Er en oplysning eller bedømmelse, der viser sig urigtig eller vildledende, forinden blevet videregivet, skal bureauet straks give skriftlig underretning om berigtigelsen til den registrerede og til alle, der har modtaget oplysningen eller bedømmelsen inden for de sidste 6 måneder, før bureauet er blevet bekendt med forholdet. Den registrerede skal tillige have meddelelse om, hvem der har modtaget underretning efter 1. pkt., og hvorfra oplysningen eller bedømmelsen stammer.

§ 15. Henvendelser fra en registreret om slettelse eller berigtigelse af oplysninger eller bedømmelser, der angives at være urigtige eller vildledende, eller om slettelse af oplysninger, der ikke må registreres eller videregives, skal snarest og inden 4 uger efter modtagelsen besvares skriftligt af bureauet.

Stk. 2. Nægter bureauet at foretage den begærede slettelse eller berigtigelse, kan den registrerede inden 4 uger efter modtagelsen af bureauets svar eller efter udløbet af den i stk. 1 nævnte svarfrist indbringe spørgsmålet for registertilsynet, der træffer afgørelse om, hvorvidt der skal foretages slettelse eller berigtigelse. Bestemmelsen i § 14 gælder tilsvarende.

Stk. 3. Bureauets svar skal i de i stk. 2 nævnte tilfælde indeholde oplysning om adgangen til at indbringe spørgsmålet for registertilsynet og om fristen herfor.

§ 16. Overdragele eller overgivelse i øvrigt af registre må kun ske til anmeldt kreditoplysningsbureau og skal anmeldes til registertilsynet uden ugrundet ophold.

Kapitel 4

Adresserings- og kuverteringsbureauer

§ 17. Virksomheder, der sælger adresser over grupper af personer, institutioner, foreninger eller virksomheder, eller som for tredjemand foretager kübertering eller udsendelse af meddelelser til sådanne grupper, må kun registrere:

- 1) navn, adresse, stilling, erhverv,
- 2) oplysninger, der frit kan indhentes fra erhvervsregistret, og
- 3) oplysninger om fritidsinteresser og lignende oplysninger, der danner grundlag for inddeling i alment anerkendte grupper.

Stk. 2. Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler o.lign. må ikke registreres. Justitsministeren kan fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at registrere bestemte typer af oplysninger.

§ 17. - - -

Stk. 2. Oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold, om helbredsforhold, misbrug af nydelsesmidler og lignende må ikke registreres. Justitsministeren kan fastsætte yderligere begrænsning i adgangen til at registrere bestemte typer af oplysninger.

§ 18. Bureauet skal i sine registre slette enhver, der fremsætter skriftlig begæring herom.

Stk. 2. Fremsættes begæringen over for den, der fremtræder som afsender, skal den videresende begæringen til bureauet.

§ 19. Overlader foreninger og lignende medlemsfortegnelser til et bureau med henblik på udsendelse af meddelelser for foreningen m.v., må bureauet ikke uden foreningens samtykke videregive medlemsfortegnelsen til tredjemand eller benytte den til udsendelser af meddelelser for tredjemand.

Kapitel 5

Edb-servicebureauer

§ 20. Virksomheder, der for tredjemand, herunder for en offentlig myndighed, udfører elektronisk databehandling af oplysninger

som nævnt i § 1, skal forinden foretage anmeldelse til registertilsynet.

Stk. 2. Virksomheden må ikke uden samtykke fra ejeren af registeret anvende de modtagne oplysninger i andet øjemed end til udførelsen af den opgave, aftalen vedrører, eller lade oplysningerne opbevare eller bearbejde hos andre eller i udlandet.

Stk. 3. Virksomheden skal træffe fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysningerne misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

Kapitel 6

Registrering og elektronisk databehandling i udlandet

§ 21. Oplysninger, der efter § 3, stk. 2, ikke må registreres her i landet, må ikke indsamles med henblik på registrering i udlandet. Systematisk indsamling af oplysninger i øvrigt med henblik på registrering i udlandet må kun ske med registertilsynets tilladelse, for så vidt registreringen her i landet ville kræve anmeldelse til registertilsynet eller tilladelse efter denne lov.

Stk. 2. Registre, der indeholder oplysninger som nævnt i § 3, stk. 2, må kun overlades til elektronisk databehandling i udlandet efter forudgående tilladelse fra registertilsynet. Det samme gælder systematisk indsamling af oplysninger som nævnt i § 3, stk. 2, med henblik på elektronisk databehandling i udlandet. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder dog ikke, hvis registeret alene befinder sig her i landet for at blive undergivet elektronisk databehandling.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 og 2 kan kun meddeles, når registertilsynet finder, at overladelsen ikke vil medføre en væsentlig forringelse af den beskyttelse af den registrerede, loven tilsigter at sikre.

Stk. 4. Justitsministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler eller i øvrigt til fremme af internationalt samarbejde om regulering af den art af virksomhed, der omfattes af loven, fastsætte, at bestemmelserne i stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 ikke skal finde anvendelse i forhold til bestemte andre lande eller bestemte typer af registre. Det kan kun fastsættes efter indhentet udtalelse fra registertilsynet, og såfremt det ikke vil medføre en væsentlig forringelse af den beskyttelse af den registrerede, loven tilsigter at sikre.

Kapitel 7

Tilsyn og straf m.v.

§ 22. Registertilsynet fører tilsyn med, at der ikke sker overtrædelse af loven eller bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven. Tilsynet påser herunder af egen drift eller efter klage fra en registreret, at registeret er oprettet og anvendes i overensstemmelse med loven og bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Tilsynet kan kræve enhver oplysning, der er af betydning for dets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser.

Stk. 3. For så vidt angår virksomhed, der er anmeldelsespligtig eller omfattes af bestemmelserne i § 3, stk. 5, § 21 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 3, stk. 7, har tilsynets medlemmer og personale til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til alle lokaler, hvorfra registeret administreres eller kan benyttes, samt til lokaler, hvor registeret eller de tekniske hjælpemidler opbevares eller anvendes.

§ 22. ---

Stk. 2 ---

Stk. 3. For så vidt angår virksomhed, der er anmeldelsespligtig eller omfattes af bestemmelserne i § 3, stk. 3, § 21 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 3, stk. 5, har tilsynets medlemmer og personale til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til alle lokaler, hvorfra registeret administreres eller kan benyttes, samt til lokaler, hvor registeret eller de tekniske hjælpemidler opbevares eller anvendes.

§ 23. Registertilsynet kan meddele pålæg om, at registrering eller videregivelse, der ikke må finde sted efter denne lov, skal ophøre, og at eksisterende registre, der føres i strid med loven eller et i henhold hertil meddelt pålæg, skal slettes.

Stk. 2. Tilsynet kan pålægge en virksomhed m.v. at foretage slettelse eller berigtigelse af en oplysning, som ikke må registreres, eller som tilsynet finder urigtig eller vildledende.

Stk. 3. Tilsynet kan pålægge en person eller en virksomhed m.v. at slette eller berigtige oplysninger, der er registreret før lovens ikrafttræden, og som ikke må registreres efter

loven, eller som tilsynet finder urigtige eller vildledende.

Stk. 4. Tilsynet kan i særlige tilfælde pålægge en virksomhed m.v. at slette oplysninger, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver.

Stk. 5. Tilsynet kan forbyde anvendelsen af en nærmere angiven fremgangsmåde i forbindelse med indsamling eller videregivelse af oplysninger, såfremt tilsynet finder, at den pågældende fremgangsmåde medfører en væsentlig risiko for, at der registreres eller videregives urigtige eller vildledende oplysninger, som ikke må registreres eller videregives.

Stk. 6. Tilsynet kan pålægge virksomheden m.v. at foretage nærmere angivne kontrolforanstaltninger til sikring af, at der ikke er eller bliver registreret eller videregivet oplysninger, som ikke må registreres eller videregives, eller som er urigtige eller vildledende, samt foranstaltninger til sikring af eller forebyggelse mod, at de registrerede oplysninger misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

Bestemmelsen i stk. 4 er ny.

§ 24. Justitsministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler eller i øvrigt til fremme af internationalt samarbejde om kontrol med den art af virksomhed, der omfattes af loven, fastsætte regler bl.a. om registertilsynets forhold til udenlandske tilsynsmyndigheder, om anmeldelsespligt, om slettelse af registre og om, at bestemmelsen i § 22, stk. 3, også finder anvendelse på anden virksomhed end nævnt i bestemmelsen.

§ 25. Registertilsynets afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 26. Registertilsynet kan fastsætte regler om form og indhold for anmeldelser og ansøgninger efter loven.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for anmeldelser og tilladelser efter loven.

§ 27. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller hæfte den, der:

- 1) overtræder § 2, stk. 3, § 3, stk. 2, 3 og 5, § 4, stk. 1, 2 og 4, § 4 a, § 5, stk. 2, 2. pkt., § 6, § 7 a, § 7 b, stk. 1–2, § 7 c, § 7 f; §§ 8 og 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, 2 og 4, §§ 12–14, § 15, stk. 1, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, §§ 16–20 og § 21, stk. 1 og 2.
- 2) undlader at efterkomme registertilsynets afgørelse efter § 5, stk. 1, § 7 d eller § 15, stk. 2, 1. pkt.,
- 3) undlader at opfylde registertilsynets krav efter § 22, stk. 2,
- 4) tilsidesætter vilkår som nævnt i § 2, stk. 3, 3. pkt., eller en betingelse eller vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven, eller
- 5) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af enten bøde eller bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

§ 27. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller hæfte den, der:

- 1) overtræder § 3, stk. 2 og 3, § 4, stk. 1 og 2, § 5, stk. 2, 2. pkt., § 6, §§ 8 og 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, 2 og 4, §§ 12–14, § 15, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, §§ 16–20 og § 21, stk. 1 og 2.
- 2) undlader at efterkomme registertilsynets afgørelse efter § 5, stk. 1, eller § 15, stk. 2, 1. pkt.,
- 3) undlader at opfylde registertilsynets krav efter § 22, stk. 2,
- 4) tilsidesætter en betingelse eller vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven, eller
- 5) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. – – –

Stk. 3. – – –

§ 28. Den, der driver eller er beskæftiget med virksomhed som nævnt i § 3, stk. 5, § 8 og § 20, kan ved dom for strafbart forhold frakendes retten hertil, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug. I øvrigt finder straffelovens § 79, stk. 1, 3. pkt., samt stk. 2 og 3, anvendelse.

Lov om offentlige myndigheders registre.

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Loven gælder for edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning, og som indeholder personoplysninger.

Stk. 2. Ved edb-registre forstås registre eller andre systematiserede fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling.

Stk. 3. Ved personoplysninger forstås oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, selv om det forudsætter kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende særlige identifikationer.

§ 2. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at loven helt eller delvis skal gælde for registre, der føres for nærmere angivne selskaber, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning. Det gælder dog kun, hvis udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, eller i det omfang de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelser på statens eller en kommunes vegne. Vedkommende minister fastsætter forskrifter for registeret i overensstemmelse med reglerne i §§ 4 og 5.

§ 2. Vedkommende minister kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet bestemme, at loven skal gælde for registre, der føres for nærmere angivne selskaber, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning, såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler.

§ 3. Vedkommende minister kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet bestemme, at andre registre med personoplysninger, der føres for de i § 1, stk. 1, og § 2 nævnte myn-

digheder og selskaber m.v., omfattes af loven.

Stk. 2. Vedkommende minister kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet bestemme, at loven helt eller delvis skal finde tilsvarende anvendelse på edb-registre, der føres for de i § 1, stk. 1, og § 2 nævnte myndigheder og selskaber m.v., og som indeholder oplysninger om erhvervsvirksomheder m.v.

Kapitel 2

Oprettelse af registre

§ 4. Registre, der føres for en statslig myndighed, må kun oprettes i henhold til godkendelse af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren.

Stk. 2. Forinden et register tages i brug, skal der af vedkommende minister eller den, han bemyndiger dertil, være fastsat forskrifter om det pågældende registers opbygning og drift, der opfylder bestemmelserne herom i kapitel 3-6.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder tilsvarende ved samkøring af registre, der er oparbejdet med henblik på varetagelse af forskellige opgaver. Dette gælder dog ikke samkøring, der udelukkende foretages med henblik på uddrag i statistisk eller videnskabeligt øjemed.

§ 5. Forinden der meddeles godkendelse eller fastsættes forskrifter som nævnt i § 4, skal der indhentes en udtalelse fra registertilsynet.

Stk. 2. I tilfælde, hvor kompetencen til at fastsætte forskrifter som nævnt i § 4, stk. 2, er henlagt til en underordnet myndighed, og registertilsynet ikke har kunnet tiltræde et forelagt udkast til sådanne forskrifter, forelægges sagen for vedkommende minister, der træffer den endelige administrative afgørelse.

§ 6. Registre, der føres for en kommunal myndighed, må kun oprettes i henhold til beslutning, der træffes i et møde af vedkommende kommunalbestyrelse, herunder hovedstadsrådet.

Stk. 2. Forinden et register tages i brug, skal der af kommunalbestyrelsen eller af vedkommende kommunale myndighed være fastsat forskrifter om det pågældende regi-

sters opbygning og drift, der opfylder bestemmelserne herom i kapitel 3-6.

Stk. 3. Forinden der træffes beslutning eller fastsættes forskrifter som nævnt i stk. 1 og 2, skal der indhentes en udtalelse fra registertilsynet. Kan registertilsynet ikke tiltræde et forelagt forslag, forelægges sagen for finansministeren, der træffer den endelige administrative afgørelse.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder tilsvarende ved samkøring af registre, der er oparbejdet med henblik på varetagelse af forskellige opgaver. Dette gælder dog ikke samkøring, der udelukkende foretages med henblik på uddrag i statistisk eller videnskabeligt øjemed.

§ 7. Tilslutning til et register eller et system af registre, der er indrettet med henblik på at kunne føres for kommunale myndigheder fra flere kommuner, må kun finde sted, når registeret eller registersystemet er godkendt af finansministeren, og denne eller efter dennes bestemmelse en anden minister har fastsat forskrifter om det pågældende registers eller registersystems opbygning og drift, der opfylder bestemmelserne herom i kapitel 3-6.

Stk. 2. Forinden der meddeles godkendelse eller fastsættes forskrifter som nævnt i stk. 1, skal der indhentes en udtalelse fra registertilsynet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder tilsvarende ved samkøring af registre, der er oprettet med henblik på varetagelse af forskellige opgaver. Dette gælder dog ikke samkøring, der udelukkende foretages med henblik på uddrag i statistisk eller videnskabeligt øjemed.

Stk. 4. En kommunal myndighed må kun tilslutte sig et register eller et system af registre som nævnt i stk. 1 i henhold til vedkommende kommunalbestyrelses beslutning, der træffes i et møde. Kommunalbestyrelsens beslutning skal straks meddeles registertilsynet med oplysning om eventuelle særlige vilkår for tilslutningen.

§ 8. Forskrifter som nævnt i § 4, stk. 2, § 6, stk. 2, og § 7, stk. 1, samt ændringer heraf skal straks efter udfærdigelsen fremsendes til registertilsynet.

Stk. 2. De forskrifter, der er fastsat for et register eller et system af registre, skal være

tilgængelige for offentligheden ved henvendelse såvel til den eller de registeransvarlige myndigheder som til registertilsynet. Dette gælder dog ikke i det omfang, hensynet til gennemførelsen af de foreskrevne kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger eller afgørende hensyn til andre offentlige interesser gør hemmeligholdelse påkrævet.

Stk. 3. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet fastsætte, at bestemte typer af registre undtages fra bestemmelserne i § 4, stk. 2 og 3, jfr. § 5, § 6, stk. 2-4, samt § 7, stk. 1-3.

Stk. 4. Registertilsynet kan tillade, at der uanset bestemmelserne i § 4, stk. 2, § 6, stk. 2, og § 7, stk. 1, ikke skal fastsættes forskrifter for et bestemt register, når dette efter registerets karakter må anses for ubetænkeligt.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4 er nye.

Kapitel 3

Registrering og opbevaring af oplysninger

§ 9. Der må kun registreres oplysninger, der klart er af betydning for varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver. Der må endvidere registreres oplysninger, der klart er af betydning for varetagelsen af en anden myndigheds opgaver, såfremt registeret indrettes således, at oplysningerne kun kan benyttes af den anden myndighed.

Stk. 2. Der må ikke registreres oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige. Andre oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler o.lign. må ikke registreres, medmindre dette er nødvendigt for varetagelse af registerets opgaver.

Stk. 3. Registrerede oplysninger, der på grund af deres alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver, skal slettes. Registre, der anvendes løbende, skal indrettes således, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet tillade, at registereksemplarer overføres til opbevaring i arkiv, når dette efter registerets karakter

skønnes nødvendigt for varetagelsen af offentlige eller private interesser, der overstiger hensynet til de interesser, der begrunder sletning, herunder hensynet til de registrerede. Justitsministeren kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelsen.

§ 9. — —

Stk. 2. Der må ikke registreres oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige. Andre oplysninger, der vedrører rent personlige forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold og misbrug af nydelsesmidler og lignende, må ikke registreres, medmindre dette er nødvendigt for varetagelse af registerets opgaver.

Stk. 3. — —

Stk. 4. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra registertilsynet tillade, at registereksemplarer overføres til opbevaring i arkiv på nærmere angivne vilkår.

§ 10. Det kan i forskrifterne for et register fastsættes, at der skal gives en registreret meddelelse om optagelse i registeret. Meddelelsen skal indeholde oplysning om den registreredes adgang til at få oplysninger fra registeret efter bestemmelserne i §§ 13-15.

§ 11. Der skal foretages fornøden kontrol til sikring af, at der ikke registreres urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges.

§ 12. Der skal træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysningerne misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

Stk. 2. Sikkerhedsforanstaltningerne skal om fornødent omfatte kopier og udskrifter af registeret, herunder kopier og udskrifter, der er videregivet til andre myndigheder.

Stk. 3. For registre, der indeholder oplysninger af særlig interesse for fremmede magter, skal der træffes foranstaltninger, der muliggør bortskaffelse eller tilintetgørelse i tilfælde af krig eller lignende forhold.

Kapitel 4

Registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv

§ 13. Fremsætter en registreret person begæring herom, skal den registeransvarlige myndighed snarest muligt give den registrerede meddelelse om de oplysninger, der er registreret om ham.

Stk. 2. Hvis en person, hvorom der er registreret oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, fremsætter begæring herom, skal den pågældende med mellemrum, der fastsættes i forskrifterne, have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham. Dette gælder dog kun, hvis den registrerede ikke på anden måde gøres bekendt med de registrerede oplysninger. For sygehusregistre eller andre patient- og sygdomsregistre gælder bestemmelsen i stk. 4. Der kan fastsættes regler om betaling for meddelelser som nævnt i 1. pkt.

Stk. 3. Det kan i forskrifterne for registeret fastsættes, at den registrerede med nærmere fastsatte mellemrum skal have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, eller at den registrerede skal kunne fremsætte begæring herom. Der kan fastsættes regler om betaling herfor.

Stk. 4. Såfremt en person, der er registreret i et sygehusregister eller andet patient- eller sygdomsregister, ønsker at blive gjort bekendt med de oplysninger, der er registreret om ham, skal han fremsætte begæring herom over for sin læge, der herefter snarest muligt retter henvendelse til den registeransvarlige myndighed. Denne meddeler snarest muligt lægen de oplysninger, der er registreret om patienten, således at lægen kan videregive oplysningerne til ham.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv. Gør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af oplysningerne, skal den registrerede gøres bekendt med de øvrige oplysninger.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder ikke anvendelse for registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag. For andre registre kan der fastsættes undtagelser fra retten til at få oplysninger efter stk. 1-2, for så vidt bestemmelsen i stk. 5 må antages at medføre, at sådanne begæringer i almindelighed må afslås.

Stk. 7. En registreret person, der har fået meddelelse efter stk. 1-3, har ikke krav på ny

meddelelse før 12 måneder efter sidste meddelelse, medmindre han kan godtgøre en særlig interesse heri.

§ 13. Fremsætter en registreret person begæring herom, skal den registeransvarlige myndighed snarest muligt give den registrerede meddelelse om de oplysninger, der er registreret om ham.

Stk. 2. Det kan i forskrifterne for registeret fastsættes, at den registrerede med nærmere fastsatte mellemrum skal have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, eller at den registrerede skal kunne fremsætte begæring herom. Der kan fastsættes regler om betaling herfor.

Stk. 3. Såfremt en person, der er registreret i et sygehusregister eller andet patient- eller sygdomsregister, ønsker at blive gjort bekendt med de oplysninger, der er registreret om ham, skal han fremsætte begæring herom over for sin læge, der herefter snarest muligt retter henvendelse til den registeransvarlige myndighed. Denne meddeler snarest muligt lægen de oplysninger, der er registreret om patienten, således at lægen kan videregive oplysninger til ham.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser. Gør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af oplysningerne, skal den registrerede gøres bekendt med de øvrige oplysninger.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder ikke anvendelse for registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag. For andre registre kan der fastsættes undtagelser fra retten til at få oplysninger efter stk. 1, for så vidt bestemmelsen i stk. 4 må antages at medføre, at sådanne begæringer i almindelighed må afslås.

Stk. 6. En registreret person, der har fået meddelelse efter stk. 1-3, har ikke krav på ny meddelelse før 12 måneder efter sidste meddelelse, medmindre han kan godtgøre en særlig interesse heri.

§ 14. Meddelelser i henhold til § 13, stk. 1, jfr. stk. 5, skal på forlangende gives skriftligt. I tilfælde, hvor hensynet til den registrerede taler derfor, kan meddelelserne dog gives i form af en mundtlig underretning om indholdet af oplysningerne.

Stk. 2. Meddelelse til den registrerede om oplysninger som nævnt i § 13, stk. 4, skal altid gives af den pågældende læge og kan

gives i form af en mundtlig underretning. Bestemmelsen i § 13, stk. 5, gælder tilsvarende.

§ 15. Tvivlsspørgsmål om retten til at få meddelt oplysninger efter § 13, stk. 1, 2, 4, 5 og 7, § 14 samt efter forskrifter fastsat i henhold til § 13, stk. 2, 3 og 6, kan indbringes for registertilsynet. Tilsynets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 5

Videregivelse af oplysninger til private

§ 16. Oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, der kan henføres til bestemte personer, må ikke videregives til private personer og virksomheder m.v.

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske, når

- 1) den, oplysningen angår, har givet samtykke,
- 2) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives,
- 3) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningerne angår,
- 4) videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en persons eller virksomheds opgaver for det offentlige, eller
- 5) videregivelsen er nødvendig for udførelsen af videnskabelige eller statistiske undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Stk. 3. Samtykke som nævnt i stk. 2, nr. 1, skal meddeles skriftligt og skal indeholde oplysning om,

- 1) hvilke typer oplysninger der må videregives,
- 2) hvem oplysningerne må videregives til, og
- 3) hvorledes oplysningerne må anvendes af den angivne modtager.

Stk. 4. Samtykke bortfalder senest efter 1 års forløb.

Stk. 5. Fra sygehusregistre og andre patient- eller sygdomsregistre kan videregives identifikationsoplysninger og oplysninger om diagnoser m.v. til læger til brug ved konkrete forskningsprojekter. Der må kun ske efterføl-

gende henvendelse til de registrerede i det omfang, de læger, der har behandlet de pågældende, giver tilladelse hertil.

Stk. 6. Herudover kan der fra registre som nævnt i stk. 5 med sundhedsstyrelsens godkendelse og på nærmere angivne vilkår videregives oplysninger til brug ved forskning eller planlægning.

§ 17. Andre registrerede oplysninger end dem, der er nævnt i § 9, stk. 2, må ikke videregives til private personer og virksomheder m.v.

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske i det omfang, der er nævnt i § 16, eller når oplysningerne i forvejen er offentligt tilgængelige.

Stk. 3. Til brug i konkrete retsforhold kan der videregives enkeltstående oplysninger som nævnt i stk. 1 til private personer og virksomheder m.v., som kan godtgøre at have en retlig interesse i at få de pågældende oplysninger, der klart overstiger hensynet til oplysningernes hemmeligholdelse. Dette gælder dog ikke oplysninger, om hvilke der ved lov er fastsat særlige tavshedsforskrifter.

Stk. 4. Der kan videregives oplysninger som nævnt i stk. 1 til brug ved forskning.

Stk. 5. Herudover kan videregivelse af oplysninger som nævnt i stk. 1 til private personer og virksomheder m.v. i særlige tilfælde ske efter forudgående tilladelse fra registertilsynet, når dette på grund af oplysningernes karakter, mængde og formålet med videregivelse skønnes ubetænkeligt. Registertilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelsen. Registertilsynets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 18. Fra registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag eller som led i en videnskabelig undersøgelse, må der ikke uden særlig hjemmel videregives oplysninger, der kan henføres til bestemte personer. Registertilsynet kan dog efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde tillade, at sådanne oplysninger på nærmere angivne vilkår videregives til private registre, der udelukkende er oparbejdet i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Registertilsynets afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 19. Den registeransvarlige myndighed kan fastsætte vilkår for videregivelse af oplysninger efter bestemmelserne i dette kapitel, herunder om, at oplysningerne kun må benyttes til bestemte formål. Sådant videregivelse med henblik på samkøring med registre, der ikke omfattes af lov om private registre m.v., kan kun ske efter forud indhentet udtalelse fra registertilsynet.

Kapitel 5

Videregivelse af oplysninger til private

§ 16. Oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, må ikke videregives til private personer og virksomheder m.v., medmindre dette følger af reglerne i §§ 17-19 eller oplysningerne i forvejen er offentligt tilgængelige eller den registrerede eller den, der handler på hans vegne, har meddelt samtykke hertil.

Stk. 2. Samtykke skal meddeles skriftligt og skal indeholde oplysning om,

- 1) hvilke typer oplysninger der må videregives,
- 2) hvem oplysningerne må videregives til, og
- 3) hvorledes oplysningerne må anvendes af den angivne modtager.

Stk. 3. Samtykke bortfalder senest efter 1 års forløb.

§ 17. Oplysninger om bestemte personer kan videregives til private virksomheder m.v., der i henhold til lov eller aftale medvirker ved løsning af vedkommende myndigheds opgaver. Der må dog kun ske videregivelse af oplysninger, der er nødvendige i den modtagende virksomheds arbejde for det offentlige. Oplysningerne må ikke benyttes til andre formål end fastsat af den registeransvarlige myndighed.

§ 18. Fra sygehusregistre og andre patient- eller sygdomsregistre kan videregives oplysninger om en bestemt person til en læge eller tandlæge, som har den pågældende person i behandling. Videregivelsen kan til læger også omfatte oplysninger om andre personer, herunder om pårørende, såfremt oplysningerne kan have betydning for behandlingen af den registrerede.

Stk. 2. De nævnte registre kan endvidere videregive identifikationsoplysninger og oplysninger om diagnoser m.v. til læger til brug ved konkrete forskningsprojekter. Der må kun ske efterfølgende henvendelse til de registrerede i det omfang, de læger, der har behandlet de pågældende, giver tilladelse hertil.

Stk. 3. Herudover kan der fra de nævnte registre med sundhedsstyrelsens godkendelse og på nærmere angivne vilkår videregives oplysninger til brug ved forskning eller planlægning. Videregivelse af oplysninger med henblik på samkøring med registre, der ikke omfattes af loven, kan kun godkendes efter forud indhentet udtalelse fra registertilsynet.

§ 19. Til brug i konkrete retsforhold kan der videregives enkeltstående oplysninger til private personer og virksomheder m.v., som kan godtgøre at have en retlig interesse i at få de pågældende oplysninger, der klart overstiger hensynet til oplysningernes hemmeligholdelse. Dette gælder dog ikke oplysninger, om hvilke der ved lov er fastsat særlige tavshedsforskrifter.

Stk. 2. Der kan videregives oplysninger til brug ved forskning på nærmere angivne vilkår. Bestemmelsen i § 18, stk. 3, 2. pkt., gælder tilsvarende.

§ 20. ---

§ 20. Vedkommende minister kan fastsætte regler om betaling for udlevering af oplysninger.

Kapitel 6

Videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder

§ 21. Registrerede oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, må ikke videregives til anden offentlig myndighed.

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske, når

- 1) den, oplysningen angår, har givet samtykke,
- 2) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives,
- 3) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår,
- 4) videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver, eller
- 5) videregivelsen er nødvendig for udførelsen af videnskabelige eller statistiske undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Stk. 3. Andre registrerede oplysninger må ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde kun videregives til en offentlig myndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe, jfr. dog § 9, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4. Samtykke efter stk. 2, nr. 1, skal opfylde kravene i § 16, stk. 3. Samtykke bortfalder senest efter 1 års forløb.

Stk. 5. Fra registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag eller som led i en videnskabelig undersøgelse, må ikke uden særlig hjemmel videregives oplysninger, der kan henføres til bestemte personer. Registertilsynet kan dog efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde tillade, at sådanne oplysninger videregives til registre, der udelukkende er oparbejdet i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Registertilsynets afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 21. Registrerede oplysninger kan videregives til offentlige myndigheder i det omfang, der er nævnt i kapitel 5, samt hvor de pågældende myndigheder i henhold til lov har adgang til at få oplysningerne.

Stk. 2. I øvrigt må videregivelse kun finde sted til en anden offentlig myndighed, såfremt oplysningerne har væsentlig betydning for vedkommende myndigheds virksomhed eller har væsentlig betydning for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jfr. dog § 9, stk. 1, 2. pkt. Der må dog ikke videregives oplysninger i strid med særlige tavshedsforskrifter, der er fastsat ved lov.

Stk. 3. Fra registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag eller som led i en videnskabelig undersøgelse, må der ikke uden særlig hjemmel videregives oplysninger, der kan henføres til bestemte personer. Registertilsynet kan dog efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde tillade, at sådanne oplysninger videregives til registre, der udelukkende er oparbejdet i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Registertilsynets afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 7

Registertilsyn

§ 22. Registertilsynet, der består af et råd og et sekretariat, fører tilsyn med ethvert register, der omfattes af loven. Registertilsynet

udøver endvidere de funktioner, der i henhold til lov om private registre m.v. er henlagt til tilsynet.

Stk. 2. Registertilsynet påser af egen drift eller efter klage fra en registreret, at registeret er oprettet og anvendes i overensstemmelse med lovens bestemmelser og de forskrifter, der er fastsat i medfør af loven.

§ 23. Rådet, der nedsættes af justitsministeren, består af en formand, der skal opfylde betingelserne for at kunne blive udnævnt til dommer, og af 6 andre medlemmer. Medlemmerne og stedfortrædere for disse udnævnes for 4 år.

§ 24. Registertilsynets daglige forretninger varetages af sekretariatet, der ledes af en direktør.

§ 25. Justitsministeren fastsætter rådets forretningsorden og de nærmere regler om arbejdets fordeling mellem råd og sekretariat.

§ 26. Registertilsynet kan afkræve såvel den eller de for registeret ansvarlige myndigheder som den, der fører registeret, enhver oplysning af betydning for tilsynet.

Stk. 2. Tilsynets medlemmer og personale har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til alle lokaler, hvorfra registeret administreres eller kan benyttes, samt til lokaler, hvor registeret eller de tekniske hjælpemidler opbevares eller anvendes.

Stk. 3. Tilsynet afgiver indberetning til den eller de for registeret ansvarlige myndigheder og vedkommende minister om konstaterede overtrædelser af loven eller de fastsatte forskrifter samt i øvrigt om forefundne mangler. Tilsynet skal have underretning om, hvad myndigheden foretager i anledning af indberetningen.

§ 27. Registertilsynet kan til enhver tid fremsætte forslag om ændring af gældende forskrifter over for den myndighed, der har fastsat forskrifterne. Bestemmelserne i § 5, stk. 2, og § 6, stk. 3, 2. pkt., gælder tilsvarende.

§ 28. Registertilsynet afgiver en årlig beretning om sin virksomhed til folketinget. Beretningen offentliggøres.

Stk. 2. Registertilsynet kan i øvrigt offentliggøre udtalelser, som tilsynet har afgivet i medfør af § 5, stk. 1, § 6, stk. 3, § 7, stk. 2, § 8, stk. 3, og § 19, indberetninger, der er afgivet i medfør af § 26, stk. 3, og forslag, der er fremsat i medfør af § 27. Bestemmelsen i § 8, stk. 2, 2. pkt., gælder tilsvarende.

Kapitel 8

Straf

§ 29. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bø-

de eller hæfte den, der:

- 1) tilsidesætter vilkår i et samtykke efter § 16, stk. 2, nr. 1,
- 2) overtræder § 16, stk. 5, 2. pkt., eller
- 3) tilsidesætter vilkår fastsat i medfør af § 16, stk. 6, § 17, stk. 5, § 18 og § 19.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af lovens kapitel 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.